

Bugün eğitim sistemimiz, bilimsel olmayan, ırkçı, gerici öğelerle beslenen, cins ayrımcı, şoven, otoriter, tek tip ve kişilik bozumuna uğratılmış birey yetiştirmeyi hedefleyen; başka dilleri ve kültürleri yadsıyan, yok sayan; öğrencileri, öğretmenleri ve velileri karar süreçlerinden dışlayan, ezberci, eleyici sınavlara odaklanmış, eşitsizlikler ve adaletsizliklerle doludur. Yıllardır bu alan ihmal edilmiş, özellikle 12 Eylül 1980 sonrası oluşturulan merkezi bütçelerin, giderek piyasa mekanizmasının egemenliğine terk edilmesi ve onunla bütünleşmeyi sağlayacak yönelimler içerisine girmesi nedeni ile, kamusal kaynaklardan eğitime ayrılan paylar her geçen yıl bilinçli bir biçimde azaltılmıştır. Bu bağlamda var olan eğitim sisteminin sorunları daha da genişleyerek artmıştır. Uygulanan yanlış politikalar sonucu eğitimin niteliğinde bozulmalar meydana gelmiş, tüm dünyayı saran neo-liberal ideolojinin de etkisiyle, kamusal eğitim anlayışı büyük bir yara almıştır.

Eğitim sistemine bir bütün olarak demokratik bir içerik kazandırmayan toplumların demokratikleşmesi olanaklı değildir. Demokratikleşmenin yolu öncelikle parasız, bilimsel, laik, demokratik ve ana dilde eğitim hakkından geçmektedir. Başka bir şekilde ifade etmek gerekirse; demokratik bir toplum oluşturmak için, eğitim sisteminin yönetiminden işleyişine kadar, aşağıdan yukarıya tam anlamıyla demokratik bir yapının üzerinde yükselmesi gerekir. Bu gerekliliğin gerçekleşmesi, eğitim emekçilerinin taleplerinin gerçeğe dönüşmesi ise, şimdiye kadar olduğu gibi yürütülecek olan kararlı ve inatçı bir mücadele ile mümkündür. Bu gerçekten hareketle, her yönüyle bir sorunlar yumağı haline gelmiş olan mevcut eğitim sisteminin antidemokratik, ırkçı, şoven ve bilim dışı öğelerden arındırılması için hepimize büyük sorumluluklar düşmektedir. Bu toplumsal sorumluluğun bilincinde olan eğitim ve bilim emekçileri olarak 1-5 Aralık 2004'te düzenleyeceğimiz Demokratik Eğitim Kurultayı'na duyarlı bütün kesimlerin katılımını bekliyoruz.

Saygılarımla

Alaaddin Dinçer
Eğitim Sen Genel Başkanı

Today our education system has been nourished with racialistic, reactionary, non-scientific elements. It has been aiming at educating individuals to discriminate on the basis of sex and to be chauvinist, authoritarian, uni-type and to be subjected to personality erosion and besides our education system has been denying and ignoring other languages and cultures and excluding the teachers, the students and parents from the decision processes. It has already been focused to educate students learning by rote and eliminating exams. Also it has covered unequal and unjust components. Education field has been neglected for years. Especially, central budgets formed after coup d'état on 12th September, 1980 were gradually left to the dominance of the market mechanism. The tendencies providing integration with the market mechanism were preferred, as a result of this, the share for education allocated from public sources has intentionally been getting decreased day by day. In this context, the problematical fields of existing education system can be gathered under the basic titles such as overturning the quality of the education and not getting again the same quality due to erroneous policies put into practice and weakening the understanding of public education also with the effect of neoliberal ideology common all over the world.

It is impossible for the societies to be democratized unless they are provided a wholly democratic content for the education system. Firstly the right to free, scientific, secular, democratic education and the right to education in mother tongue are needed to be democratized. To express with other words, the first way of constituting a democratic society is to have an education system established in a fully democratic structure including democracy in all processes of it. To realize the demands of educational laborers, it is needed to struggle in a decisive and dauntless way. We have great responsibilities to eliminate antidemocratic, racialistic, chauvinistic and non-scientific elements of education system which is full of problems. Being aware of this social responsibility, we, education laborers expect all social groups to participate in Democratic Education Congress to be held on 1st-5th December, 2004 by us.

Kind regards,

Alaaddin Dinçer
President

FOURTH DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS

Türkiye'nin eğitim emekçileri bu ülke ve insanlarına daha güzel bir gelecek sağlayabilmek için örgütlenmeye başladıklarından bu tarafa mücadele etmektedirler. Eğitim alanında yapılanları yetersiz görüp daha nitelikli bir eğitim için taleplerini ısrarla dile getirmektedirler. Bu çalışmaların ilki "eğitimin bilimsel, çağdaş, laik genel halk ve insanlık yararına" yapılmasını hedefleyen ve Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS) tarafından 4-8 Eylül 1968'de Ankara'da düzenlenen Devrimci Eğitim Şurasıdır. Türkiye Öğretmenleri; TÖS kapatıldıktan sonra da geçmişin mirasına ve ruhuna sahip çıkarak 4-11 Şubat 1978'de Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği (TÖB-DER) öncülüğünde Demokratik Eğitim Kurultayı'nı gerçekleştirdiler.

Ülkeyi yöneten siyasal anlayışlar bugüne kadar, örgütlerimizin ürettiklerini uygulamak yerine bu üretimleri yok sayıp daha da gerici, ırkçı ve şoven hale getirdikleri eğitimin ilerici, eşitlikçi ve kamusal olmasını isteyen, bu uğurda Şur'a ve Kurultaylar düzenleyen öğretmen örgütlerine düşmanca tutumlar sergilediler. Davalar açıp kıyım uğratıldılar.

23 Ocak 1995'te kurulan Eğitim Bilim ve Kültür Emekçileri Sendikası (Eğitim Sen) 2-6 Şubat 1998'de bir Demokratik Eğitim Kurultayı düzenleyerek eğitimin sorunlarına dikkat çekip; "Toplumun bütün bireylerinin kendi ana dilinde, demokratik, laik, bilimsel bir eğitimden eşitlik içinde ve özgürce yararlanabilmesini savunmak" için çözüm önerileri sundu.

Sendikamız 1-3 Mart 2002 tarihinde yapılan 1. Olağan Genel Kurulunda alınan "Tavsiye Kararı" uyarınca 1-5 Aralık 2004'te; ülkemizde meydana gelen değişimler ve beliren ihtiyaçlar üzerine "toplumun bütün bireylerinin, temel insan hakları ve özgürlükleri doğrultusunda, demokratik, laik, bilimsel ve parasız eğitim görmesini, bireylerin ana dillerinde öğrenim görmesi ve kültürlerini geliştirmesi" yolundaki sendika tüzüğü uyarınca yeni bir Demokratik Eğitim Kurultayı düzenleme çalışmalarına başlamıştır.

* Günümüzde eğitim; toplumsal değişimin, gelişmenin ve ilerlemenin itici gücüdür. Bireyin, toplumun ve giderek tüm insanlığın evrensel insancıl değerler doğrultusunda yeniden üretilip dönüştürülmesi için gereken projeleri ve politikaları oluşturmak, bunları hayata geçirmek;

* Ülkemizde ve dünyada ekonomik, toplumsal ve siyasal alanda meydana gelen gelişmeler, yeni gereksinimleri doğurmaktadır. Bu durum yeni sorunlara yol açmakta ve dolayısıyla eğitim alanı da bu sorunlardan etkilenmektedir. Bu sorunların eşitlikçi ve insancıl bir temelde çözümü;

* Eğitim bir ülkenin geleceğini belirlediğine göre, ülkemiz insanların nitelikli eğitimden geçirilmelerini sağlamak, eğitimi siyasal iktidarların yap-boz tahtası haline getirmelerini önlemek;

* Eğitime ilişkin yeni kavram ve süreçleri Dünya'da ve Türkiye'de yaşamın her alanında ortaya çıkan köklü değişimler ışığında tanımlamak;

* Küresel düzeyde eğitim politikalarına yönelik baskıların aşılması emekten, özgürlükten, eşitlikten ve barıştan yana bir eğitim duruşunun ortaya konulması;

* Bugüne iz bırakıp yarına (damga vurmak) sahip çıkmak için DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI düzenliyoruz.

Bu kurultayımıza toplumun her kesiminden katılım, ilgi ve destek bekliyoruz.

Merkez Yönetim Kurulu

Education Laborers have struggled to be able to provide a better future for this country and its people since they started to be organized. Being aware of insufficiency in education field they have carried on expressing their demands insistently. The first one of such studies which has carried out in Ankara on the 4th-8th September, 1968 by Turkey Teachers' Trade Union (TÖS), is Revolutionary Education Council aiming at scientific, contemporary, and secular education in favor of humanity and public sector. The teachers of Turkey have taken over the control of heritage and spirit of the past and realized Democratic Education Congress with the leadership of All Teachers' Union and Solidarity Association (TÖBDER) on 4th-11th February, 1978.

The political understanding which administrates our country ignored the alternatives we produced instead of putting them into practice and has worsened the education making it more realistic, reactionary and chauvinist. They have treated the teachers' organizations which organize the councils and the congresses for the benefit of education as an enemy and brought a suit against them.

Education and Science Laborers' Trade Union (Egitim Sen), which established on the 23rd January, 1995, pointed out the educational programs organizing Democratic Educational Congress on 2nd-6th February, 1998 and presented some proposal to solve the problems so that all individuals could benefit and freely and be educated in their mother tongue.

According to the decision of recommendation made by the 1st Usual General Congress of our union held on 1st-5th December, 2004; our union, Egitim Sen has started the organizational studies for a new Democratic Education Congress in accordance with its regulations, and the necessity of the developments, changes and needs which our country experienced. The regulations of our union say that all individuals of the society have the right to have a democratic, secular, scientific and free education and to be educated in their mother tongue and to develop their culture.

Today education is an incentive force of social development and progress. We are organizing DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS because;

- We would like to constitute the necessary policies and projects to recreate and to transform the individual, the society and then all humanity in the direction of humanistic values;
- The changes which appear in social and political fields in our country and in the world bear new requirements. These circumstances have caused new problems and affected the educational system. They should be solved on the egalitarian and humanistic basis;
- Since it is educations –even noting else– what determinates the future of the country, it is a great need to provide a quality education for our people and the prevent the political power from moving the education back and forth;
- New concepts and progresses related to education need to be redefined in the light of the radical changes appearing in Turkey and in the world;
- A powerful educational attitude should be introduced in favor of labor, freedom, agility and peace to overcome the constraints directed towards educational policies on the global level.
- We would like to leave mark on today and to get tomorrow under control.

We invite everybody to participate, to show interest in DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS and support us with this attempt.

FOURTH DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS

Dünyada Durum

1970'lerin sonlarından bu yana bütün dünyada bir "değişim" yaşanıyor. Bu "değişim," her yerde boy gösteren yoksulluk, varolan sistemlere olan güvensizlik, bölgesel düzeyde yürütülen savaşlar ile politikanın ulus devletlerden küresel düzeyde sermaye örgütlerine (IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü) geçişiyle görünür hale geldi. Aynı süreç; geniş bir çoğunluk için gelecek açısından belirsizlikleri ortaya çıkardı. Sınıf temelinde politika yapıları evrensel düzeyde etkinliklerini önemli ölçüde yitirirken, etnik ve inanç temelli politikalar daha çok ilgi odağı olmaya başladı.

Sermayenin önündeki engelleri ortadan kaldırma savaşına giren küresel politikaların aktörleri, bütün dünyada benzer hukuki ve iktisadi düzenlemeleri zorlamaktadır. Hükümetler, yabancı sermaye çekmek adına küresel sermayeye boyun eğerken, parlamentolar ise bu sürece uyum sağlayan "kanun çıkarma fabrikaları"na dönüşmektedir. Kısacası bu politikalara "uyum"u yeni düzenin kodu haline getiren hükümetler ve parlamentolar, küresel düzeyde olup biteni izler duruma gelmişlerdir. Böylece ülkelerin geleneksel politikaları da çökmeye başlamıştır.

Bu durum, iki tepki biçimi yaratmaktadır. Birincisi, küresel sermaye yanında yer alan tepkilerdir. İkincisi, bu değişime direnme yönünde ortaya konulan ulusal tepkiler olmuştur. Katılma ya da direniş, aslında sermaye siyasetinin iktidar-muhalefet ilişkisinin nüvelerini de oluşturmaktadır. Küresel politika içinde ortaya çıkan bu iki tepki biçimi öne çıkarılarak, diğer düşünceler ve görüş farklılıklarını da önemli ölçüde görünmez kılmaktadır. Bunun sebebi, alternatif politikaların dünya çapında henüz yeterince belirleyici olamamasıdır.

Bütün insanların; eşitlik, özgürlük, adalet ve barışını hedefleyen bir dünya özlemi, henüz dünyanın büyük bölümünde yaşama geçmese de her geçen gün evrensel düzeyde ilgi odağı haline gelmektedir. Hem bireyler hem toplumlar için belirsizlik; işsizlik, iş güvencesinin ortadan kalkması, kısa dönemli çalışma sözleşmeleri, dışlanma ve toplumsal düzeyde bölünmelerin şiddetlenmesi biçiminde yaygınlaşmaktadır. Belirsizlik; geniş nüfus kesimlerini kendi hakları için mücadele sürecinden koparmakta, onları, egemen kültüre hızla eklemlendirmeye çalışmaktadır. Küresel düzeyde yardım adı altında bağımlılık ilişkilerinin artması, hem bireylerin hem toplumların kendi ayakları üzerinde durma yeteneğini ve mücadelelerini önemli ölçüde engellemektedir.

Her yerde yaygınlaşan bir "yoksulluk kültürü"nden söz edilmektedir. Kendi toplumlarına iyi bir hayat sağlayamayan hükümetler ve kurumlar hızla gözden düşmekte, yoksul kesimlerin tepkisini çekmektedir.

Var olan siyasal-toplumsal kurumların toplumun genelini kapsamadaki yetersizliğinin yarattığı boşluk, ulusal ve uluslararası düzeyde yapılanan sermayenin etkin örgütleri tarafından doldurulmakta, sınıfsal konum-

larına bakılmaksızın, bütün insanların "piyasa ilişkileri" içine hapsedildiği bir düzenin yaratılmasının zemini oluşturulmaktadır.

En temel ihtiyaçlardan insani yetenek ve yaratıcılığın gelişmesine olanak verecek kamusal toplumsal hizmetlere (eğitim, sağlık, sosyal güvenlik vb.) kadar her alanda eşitsizliğin, bireylerin yaşamını derinden etkilediği görülmektedir. Yaşam standartları ve insanın yaratıcı yeteneği ve kapasitesini kullanabilmesi açısından zorunlu olan eğitim, sağlık ve sosyal güvenceler konusunda hükümetler sermaye lehine politikalara yönelmektedir. Bu durum yaşadığımız ortamda bireylerin yönelimlerini belirlemede güçlükleri artırarak, eşitsizliği derinleştirmektedir.

Değişim, her yerde toplumsal ve siyasal grupların kendi özgün taleplerini ortaya çıkarmaktadır. Dönemin belki en belirgin ihtiyacı, emekçi sınıfların tümünü derinden etkileyen etkenlerin toplumsal mücadele pratiklerini nasıl parçaladığını ve bu pratikleri birleştirme olanaklarını belirlemekten geçiyor. Karşı karşıya olduğumuz sorunlar, tüm mağdurların katılmasını gereken bir mücadeleyi zorunlu kılıyor. Bu mücadelenin temelinde; halkı eğitmek, barışı yerleştirmek, eşitsizlikleri ortadan kaldırmak vardır.

Yaşadığımız dünyada gündelik hayat pratiğimizin parçası haline gelen farklılıkların yarattığı sorunları kimi zaman görmezden gelmek, kimi zaman öfkelenerek bakmak, sorunları ortadan kaldırmadığı gibi, sorunların çözümsüzlüğü kendi bencilliklerimizin de kaynağını oluşturmaktadır. Kendi hayatımızın parçası haline gelmiş sorunlar; bilinçli bilinçsiz paylaştığımız, çözümüne katılmadığımız, başka etkenlere bağladığımız sorunlar olarak ortada durmaktadır.

Farklılıklar her zaman vardı ve bizim sosyal pratiğimizin parçasıydı. Küreselleşme, bütün bu farklılıkları yeniden su yüzüne çıkarmıştır. Zenginler ile yoksullar, desteklenenler ile yoksun bırakılanlar, kültürel olarak öne çıkanlar ile göz ardı edilenler, işleri tekelinde tutan patronlar ile onların politikalarının yarattığı işsizler, eğitimliler ile eğitim dışında bırakılanlar arasındaki fark her gün açılmaktadır.

Ülkemizde Durum

Türkiye'de eğitim sorunlarını bir bütün olarak değerlendirmek ve altta yatan sebepleri ortaya koymak temel görevimizdir. Bu süreçte kendimizi de değerlendirmek zorundayız. İnsanın kendini sürekli geliştirmesi gereğinden hareketle kendi üzerimize düşen sorumlulukları yerine getireceğiz. Sorunları, örgütsel bütünlük yanında toplumsal gerçekliğimizin farkında olarak çözümler üretmek durumundayız.

Yitirmekle karşı karşıya olduğumuz haklarımızı koruma ve geliştirme mücadelesi verirken, hükümetler temel haklardan yoksun bırakılan halkla bizleri karşı karşıya getirme politikaları izlemektedir. İşsizler ve güvencesiz

kalanlar, bizim toplumsal mücadelemizin kendilerini ilgilendirmedigini düşünebilirler. Bu durum bizleri yalnızlaştırır. Bu nedenle, mücadele programımız aynı zamanda işsizler ve güvencesizlerin taleplerini de kapsayacak genişlikte olmalıdır.

İçinden geçmekte olduğumuz süreç, kamusal-toplumsal hizmet alanlarını yıkıma uğratacak etkileri bütün toplumlara dayatmaktadır. Günümüz dünyasında ve ülkemizde her gün önemi konusunda söylevler çekilen kamusal eğitim hizmetlerine ayrılan kaynaklar, söylenenlerin aksine giderek azalmaktadır. O zaman bu söylemlerin çoğalmasını nasıl açıklamak gerekir? Bu tam olarak bir ürünün tanıtılması gibi bir hal almıştır. Herkesin tüketim gücünü kısırtacak bir ürün tanıtımı biçimi almış olan bu söylemler, kitlelere "başka çıkış yolu olmadığını" iddia ederken, bu ürüne ulaşmak için "bazı maliyetlere katlanmalısınız" mesajını vermektedir.

Diğer yandan hükümetlerin kitlelerin eğitim istemlerini özendirmediği, gençleri eğitim ortamlarında tutarak işsizlik sorununun üzerini örtme işlevi görmektedir. Bu durum, gerçek işsizlik rakamlarının istatistiklere yansıtılmaması anlamına gelmektedir. İşgücü fazlası olan artan eğitimli nüfus da çalışanlar üzerinde bir baskı aracı olarak kullanılmaktadır.

Bugün devlet, eğitim sisteminin çöküşüne özelleştirme yoluyla çözüm bulunulacağını savunan neoliberal siyasal anlayışların kontrolündedir. Daha iyi ve nitelikli eğitimin özel okullar ve dershaneler eliyle sağlanabileceği yanılması, bütün toplumun eğitim özlmlerini paralı eğitime terk edecek boyutlara ulaştırmıştır. Paralı eğitim, gündelik hayatın bir parçası durumuna gelmiştir. Eğitim alanında eşitsizlik arttıkça; eğitimin niteliği ve donanımları bakımından okullar arası farklılaşma da hızla artmaya devam etmektedir. Artık eğitim dışında bir çıkış yolu olmadığını gören aileler, her türlü özveriye göstermektedir.

Eğitimciler, hem yetişme sürecinde aldıkları eğitimle, hem de görev yaptıkları okullarda kendi içinde ayrıcalıklı hale getirilerek, eğitimde özelleştirmenin aracı aktörleri olmaya zorlanmaktadır. Baştan sona eğitimin niteliği konusunda derin kuşku yaratan bu süreç, eğitim sisteminin çöküşünü de hızlandırmaktadır. Yıllardır süren kaynak ve donanım yetersizliği sorunu öğretmenlerin performansıyla ilişkilendirilmiştir. Bu yolla eğitim yönetimi "etkili modeller" çerçevesinde yapılırsa, eğitimde nitelik sorunu çözülebilecekmiş gibi bir hava yaratılmaktadır. Bu durum, aynı zamanda gerçek sorunların gizlenmesinde bir örtü işlevi görmektedir.

Bütün bunlar; toplumdaki eşitsizlikleri ve eğitim eşitsizliklerini göz ardı eden bir noktadan toplumun nitelikli eğitim beklentisini özel okullara, dershanelere, eğitimde avantajlı okullara (Fen Liseleri, Süper Lise vb) yönlendirecek gerekçeler oluşturmuştur. Bununla birlikte, öğretmenler, her zaman kendi hak ve talepleri ile ilgili mücadelelerini, nitelikli ve parasız eğitim ilkesi ile birleştirmişler, halkın çıkarları ile kendi çıkarlarını ve taleplerini de bütünleştirmişlerdir.

Nitelikli-Kamusal Eğitimin Önündeki Engeller ve Çözüm Yolları

Nitelikli ve parasız eğitim; eğitime ayrılan kaynaklar, öğretmenlerin yetiştirme ve çalışma koşulları ile okul ortamının donatımından bağımsız düşünülemez.

Birincisi: Bugün Türkiye'de öğretmenler, kendilerini geliştirme olanaklarından yoksun bırakılmıştır. Bu yoksun bırakılma yalnızca öğretmenler ve öğrenciler açısından değil, bütün toplum açısından olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. En başta nitelikli bir öğretmen eğitimi ve öğretmenlik mesleğinin sürekli gelişmesine uygun bir düzeneğin kurulması gerekir. Bu da öğretmenlerin doğrudan ve kendi örgütleri aracılığıyla da kendilerini geliştirebilecek koşulları sağlayabilmesinin önündeki engellerin kaldırılması ile olanaklıdır.

İkincisi, toplumsal eşitsizliklerin eğitim sürecine dahil ettiği sorunlar eğitimin niteliğini olumsuz etkilemektedir. Bunlar, dil sorunları, sosyo-kültürel farklılıklar, engelliler gibi dezavantajları olan kesimlerde akademik başarıyı düşürmektedir. Öğretmenlerin yetiştirme programları bu somut gereksinimlere yanıt verememektedir. Sorunları göz ardı edilmektedir. Eğitim sürecinin örgütlenmesinde nitelik kazandırma yerine öğrencileri itaate hazırlayan öğelerin çokluğu, onları ya isyancı yapmakta ya da eğitim sürecinin edilgin katılımcılarına dönüştürmekte ve başarının toplumsal hedeflerinden uzaklaştırmaktadır. Bu sorunların ortadan kaldırılması, eğitim sistemine yeni bir bakışı gerekli kılmaktadır.

Üçüncüsü, eğitime ticari bir meta ve yatırım aracı olarak bakmak eğitim hakkını ortadan kaldırmaktadır. Bu da iyi okullardan mezun olmayı iyi statülü işler için bir referans durumuna getirmiştir. Başarı, bütün öğrenciler için bir zorunluluk olmaktan çıkarılmış, yalnızca başarıya referans olacak okullardaki öğrencilerin başarabileceği bir faaliyete dönüşmüştür. Bütün öğrencilerin akademik başarıya yönelebileceği bir ortamın hazırlanması, önemli bir sorun olarak bizi çözüm aramaya zorlamaktadır.

Dördüncüsü, değişen eğitim teknolojileri bütün bir eğitim sürecini etkilemektedir. Hatta öğretmenlerin çalışma tarzlarını ve koşullarını derinden etkileyecek sonuçlar üretmeye adaydır. Bu süreç, eğitimin kendisini metalaştırmakta ve eğitimcinin işlev ve özerkliğini daha fazla denetler hale gelmektedir. Hükümetler, eğitim teknolojisini yönetimin uzantısı haline getirmeye çalışırken, eğitim sermaye kesimlerine kaynak transfer alanına dönüştürülmektedir. Eğitim teknolojileri, eğitimin niteliğini geliştirme ve toplum yararına yaygınlaştırma yerine, gelecek "yazılım piyasası" ve mekandan bağımsız bir "eğitim piyasası" amacına yönelik olarak kötüye kullanılmaktadır. Öğretmenlerin iş sürecini derinden etkileyecek bu gelişmeleri değerlendirmek zorunlu hale gelmiştir.

Beşincisi, toplumda temel bir reflekse dönüşmüş olan özel okullar ve devlet kolejlerinin yarattığı olumsuz sonuçlar (eğitimin metalastırılması) eğitim-alanında sermaye birikim sürecinin iştahını kabartmaktadır. Kitlelerin nitelikli eğitim talebi, paraya çevrilebilecek bir kaynak seferberliğinin zeminini oluşturmaktadır. Özellikle mesleki teknik eğitim alanında gerçekleştirilmeye çalışılan projeler, tam anlamıyla bir "piyasa için eğitim" anlayışını yaratmayı hedeflemektedir. Umudunu paralı eğitime bağlamış geniş sermaye çevreleri, potansiyel bir piyasa olarak "eğitim arzını" kıskırtmaktadır. Bu durum, okul öncesi eğitimden başlayarak eğitimin bütün kademelerinde özelleştirme uygulamalarını yaygınlaştırmış, özel girişimlerin hızla artmasına yol açmıştır. Okul öncesi eğitimden yükseköğretime kadar nitelikli-kamusal eğitimin yaygınlaştırılması tek çıkış yoludur.

Eğitim ve bilim emekçileri ile eğitimcilerin gerçek örgütü olan Eğitim Sen; hem kendi gerçekliğimizi hem de toplumsal sorumluluğumuzu temel alarak, eğitim sorunlarını bir bütün olarak değerlendirme ve topluma alternatifler sunma görevi ve sorumluluğu ile karşı karşıya bulunmaktadır.

Sonuç Olarak:

Toplumun gerçek sorunlarının kavramasına ve kendi kavrayışının eğitim emekçileriyle bütünleşmesine yol açacak olan demokratik eğitim kurultayı nasıl bir süreçle gerçekleştirilmelidir?

Demokratik Eğitim Kurultayı; eğitim emekçilerinin ve bütün toplumun ortak paydası olarak, nitelikli-kamusal eğitim hakkının önündeki bütün engellerin ortadan kaldırılmasını hedefler. Bu bütün gündemimizi belirleyen gerçekliktir. Bu gerçekliği; kendi sorunlarımızın temel yapmak, bizim anlayışımızın üretebileceği her çözümü diğer bütün sorunlar ile bütünleştirmek, ortak paydada birleştirmek önümüzde temel bir görev olarak durmaktadır. Eğitimle ilişkili her düzeyde geliştireceğimiz çözümler, nitelikli-kamusal eğitimin bütün bir toplumu kapsamasına hizmet edecektir.

Demokratik Eğitim Kurultayı; insana, topluma, eğitim politikası geliştirenlere, eğitim ve bilim emekçilerine, öğretmen yetiştiren kurumlara, toplumsal ve eğitim alanındaki örgütlere öneriler getirirken, özgür ve eşitlikçi bir toplum için kendi alternatifini ortaya koyabilmelidir.

Demokratik Eğitim Kurultayı; öncelikle Eğitim Sen'in tüm üyelerini seferber edecek biçimde, demokratik, bilimsel, herkese açık, demokratik katılımı esas alan, üretken, toplumu kapsayıcı, özgürlükçü temelde gerçekleştirilecek bir Kurultay olmalıdır.

Demokratik Eğitim Kurultayı'nın hedefi, toplumu gerçek bir değişime hazırlamak olmalıdır.. Kurultayı, toplumla birlikte yürüttüğümüz kolektif bir çalışma olarak örgütlemek, en temel güvencemizdir. Kurultay sonuçları, sorunların çözümüne ışık tutacaktır.

The demand of all humanity is to create such a world that people live in peace, equality and freedom. To make this come true, we have to settle the education to a condition of "centre of struggle" in all fronts. However, the governments' policies in favor of capital have been leading to inequality being faced in all areas, from the most basic needs to social services (education, health, social security etc.) enabling to the promotion of human talent and creativity. The problems we are face to face are rendering a struggle necessary to participate of all people unjustly treated. On the basis of this struggle is to educate people, to settle the peace and to abolish the inequality.

It is a process in which our function is to make people be aware of the effects to expose the public-social services to destruction. Although the sources allocated to the services of public education are always stated to be so important in our country and in the world, they have been getting decreased day by day. The arguments on education have been turning into the form of "product advertisement" to provoke the consumption.

Today state is in the control of the neoliberal policies presenting the privatization as a solution to collapse the education wholly. From point of their view, privatization is the only way to have a better and quality education.

Eğitim Sen will share the educational problems and the ways to solve them together with the society, organizing Democratic Education Congress within an understanding seizing the genuine problems of the society and integrating its comprehension with education laborers.

Democratic Education Congress will bring about its own alternative for a society in equality and freedom as well as to bring some proposals to human, society, those making educational policies, the education and science laborers, teacher training institutions and organizations in social areas.

According to Eğitim Sen, the common desire of all society and education and science laborers to abolish the handicaps before the quality education. Therefore it will hold Democratic Education Congress in Ankara on 1st-5th December, 2004, to realize this common desire and evaluate education-related problems as a whole and introduce alternatives to society.

FOURTH DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS

Eğitim, doğal bir insan hakkı ve diğer insan haklarının kullanımının ön koşuludur. Avrupa'da Sanayi Devriminin ardından yaygınlaşmaya başlayan eğitim, Fransız Devrimi ile birlikte yasal, Ekim Devrimi sonucunda da siyasal dayanağına kavuşmuştur. İkinci Dünya Savaşından sonra kabul edilen İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi ile eğitim, temel insan hakları içinde tanımlanmıştır. Günümüzde uluslararası belgeler yanında ülkelerin kanunları da eğitimi bir hak olarak tanımaktadır.

Eğitimin, bir hak ve diğer insan haklarının kullanımının ön koşulu olması, tüm insanların erişimine açık duruma getirilmesini gerektirmektedir. Ancak eğitim hakkına erişim önündeki en büyük engel, kapitalizmin eğitime yüklediği işlev bağlamında eğitimin içeriği, yöntemi, finansmanı ve yönetimi boyutlarında ortaya çıkmaktadır. Egemen ideolojinin, eğitimi, insanın tüm yönleriyle gelişmesinin bir aracı değil, piyasanın gereksinim duyduğu işgücünün yetiştirilmesinin ve statükonun devamlılığını sağlayacak şekilde toplumun yeniden üretilmesinin yolu olarak algılaması, eğitimi hak olmaktan çıkarıp ödev konumuna taşımaktadır.

Küreselleşme ve ardındaki kapitalist ideoloji, eğitimi piyasada alınıp satılabilen bir mal olarak tanımlamakta ve devletlerin eğitime ayırdıkları kaynakların azaltılmasını, eğitimin finansmanında ailelerin katkısının artırılmasını zorlamaktadır. Gelir dağılımının adaletsiz olduğu kapitalist düzenlerde eğitimin ticarileştirilmesi/özelleştirilmesi, en çok işçilerin, emekçilerin, işsizlerin ve düşük gelirli kesimlerin eğitime erişimlerini engellemektedir.

Türkiye'de Anayasal bir zorunluluk olmasına karşın ilköğretim tüm çağ nüfusuna yaygınlaştırılmamıştır. Ortaöğretim düşük okullaşma sorunu yanında, ilköğretim ile yükseköğretim arasında zorunlu olarak geçirilmesi gereken yılların tüketildiği ve dersane sistemini destekleyen gariip bir yapı içindedir. Yükseköğretime geçiş, eğitim sisteminin en ciddi sorunlarından biridir ve çözümlü için hiçbir şey yapılmamaktadır.

Sokak çocukları, çalışan çocuklar, savaş ve göç nedeniyle ihmale uğrayan çocuklar, eğitim hakkına erişim konusunda büyük sorunlarla karşı karşıyadır. Türkiye'de gelişen kapitalizmin somut sonuçları işte bu çocuklardır.

Eğitim hakkına erişimdeki en büyük engeller, engellilerin önündedir. Engelli vatandaşların büyük çoğunluğu eğitim olanaklarından yararlanamamaktadır. Küçük yaşlarda eğitim ortamlarından dışlanan engelliler, yetişkin birer birey olduklarında da toplum yaşamından soyutlanmaktadır. Engellilik, salt bir hastalık olarak görülmekte, sorunun temelinde yatan ekonomik ve politik tercihler göz ardı edilmektedir.

Dördüncü Demokratik Eğitim Kurultayı, eğitim hakkı sorununu bu çerçevede ele alacak ve tartışacaktır. Eğitim emekçilerinin hakları için mücadele veren EğİTİM SEN, halkın eğitim hakkı mücadelesini de sahiplenmekte ve bunu, emek mücadelesinden bağımsız görmemektedir.

Education is a natural human right and a precondition for the implementation of other rights. Education became widespread particularly after the Industrial Revolution in Europe. With the French Revolution, it became legitimate and after the October Revolution it became a political issue. Thanks to the Declaration of Universal Human Rights which was ratified after the Second World War, the right to education was adopted as a fundamental human right. In our era, the right to education is both recognized by international covenants and by national constitutions.

Because the right to education is a precondition for the other human rights, this right should be strengthened to all people. However the most important obstacle to the full implementation of this right is the capitalist understanding of education management.

Globalization and the ideology behind this is putting pressure on education because this ideology explains education service with a capitalist point of view. Privatization of the education services particularly in the backward countries is obscuring poorest parts of the society in terms of reaching this service.

Although primary education is obligatory in Turkish Constitution, it has not spread to all children in Turkey yet. Moreover, secondary education has not been efficient because it has a strange structure that supporting the private courses for the university entrance exam. Reaching to higher education has been the most important problem and no solution has been produced yet.

The homeless children and working children are facing with serious problems in terms of reaching the right to education. These children are the concrete output of the developing capitalism in Turkey. Disabled persons have also been having some difficulties at reaching the public education service. They have been excluded from the public life.

Democratic Education Congress will consider and debate the problem of full implementation of the right to education with this context. Eğitim Sen has been struggling for full implementation of the right to education and evaluates this struggle part of the labor movement.

Günümüzde ulus-devletlerin yapısı, çokkültürlülüğün doğurduğu patlama ve kapitalist küreselleşmenin getirdiği sorunlarla karşı karşıyadır. Bugün, kültürel açıdan homojen bir ulus-devlet modelinden gittikçe uzaklaşan güncel gerçeklerle içiçe yaşanmaktadır. Kültürel yaşam biçimlerindeki çeşitliliğin, etnik grupların, mezheplerin ve dünya görüşlerinin temsil ve tanınma talepleri gittikçe yoğunlaşmaktadır. Dünyada değişik nitelik ve nicelikte çok sayıda etnik grup, azınlık ve ulus yaşamaktadır. Bu yüzden dilsel, dinsel ve etnik özelliklerle tanımlanan farklı kültürel kimlikler karşımıza çıkmaktadır. Ulus-devletin tekçi mantığı, ulus-devletin kurulma aşamasındaki kültürel çeşitliliği yok saymıştır. Ulus-devletin mevcut yapısıyla, içinde barındırdığı farklı yaşam biçimlerini eşit olarak bir arada tutmasının mümkün olmadığı görülmektedir. Bu durum, çokkültürlülük tartışmalarının yoğunlaşmasına ve eğitimin çokkültürlü düzenlenmesine yönelik taleplerin artmasına yol açmaktadır.

Türkiye’de devletin, formal eğitimin hiçbir aşamasında Türkiye’nin kültürel çeşitliliğini göz önünde bulundurmadığı bilinmektedir. Son zamanlarda gerek iç dinamiklerin baskıları, gerek AB’ye üyelik müzakerelerinin başlatılması amacıyla Avrupa devletlerinin gündeme getirdikleri talepler doğrultusunda Türkiye’deki kültürel çeşitliliğin kabulüne yönelik bazı kıpırdamalar görülmektedir. Ancak Türkiye’de yaşayan farklı kültürlere tanınmaya başlanan kısıtlı hakların oldukça yetersiz olduğu söylenebilir. Yeni düzenlemeler ve uygulamalar, farklı kültürlerin karşılıklı eşit ilişkisini hedeflemekten çok soruna yüzeysel bir bakışın ürünü olduğundan gerçekçi çözümler üretmekten uzaktır. Kültürel farklılıkların, aralarındaki eşitsiz ilişkiyi ortadan kaldıracak düzeyde kabul edilmesi ve eğitim, kültür ve dil politikalarının özgürlükçü ve eşitlikçi bir toplumun gerektirdiği biçimde yeniden düzenlenmesi sorunu, bugün olduğu gibi önümüzdeki dönemde de Türkiye’nin gündemde olmaya devam edecektir.

Bu dosyada, eğitimde çokkültürlülük kavramının emekten ve özgürlüklerden yana bir perspektifle yeniden tanımlanması ve toplumumuzda çokdilli, çokkültürlü eğitim ortamının oluşturulmasına dönük genel ve sendikal taleplere temel oluşturabilecek önerileri geliştirmek hedeflenmiştir. Bu amaçla, dünyada ve Türkiye’de ulus-devlet yapılanmasının ve bu yapılanma içerisinde eğitimin kültürel politikalar açısından bir değerlendirmesi yapılacak; daha sonra eğitimde çokkültürlülük, çeşitli kültürel kimlikler açısından incelenerek, eğitimde anadil ve çokdillilik konularında dünyadaki uygulamalardan da yararlanılarak Türkiye için önerilerin geliştirilmesi hedeflenmektedir.

The structure of the nation-state in our age is facing with the problems created by capitalist globalization and multiculturalism. There has been a serious rise concerning the demands coming from different ethnic groups and ideologies. There are a lot of ethnic groups, nations and minorities living in our world. For this reason, we are facing with different cultural identities.

The monist logic of the nation state has been ignoring the cultural diversity since the establishment of the nation state. The nation state with its current structure is not able to treat different life codes equally. This situation is paving the way for the intensification of multiculturalism debates and causing a serious rise with regards to the demands about education in accordance with multicultural structure.

Turkish state has never been taken into account the cultural diversities of Turkey in the course of education. But recently we have witnessed some positive developments concerning the acceptance of Turkey's cultural diversity, because there has been a serious pressure both from European Union and from internal dynamics. However, these developments are not enough. The so-called new applications and arrangements are far away from producing satisfactory and realist solutions. We believe that establishing a new society in accordance with the requirements of the educational, cultural and linguistic policies of which agenda should be in favor of human freedoms is still a serious problem and it will continue to be in the years to come.

In this file, we are aiming at producing some realist solutions in order to establish a base for the multilingual and multicultural education environment and also we are aiming at redefining the concept "multiculturalism in education" from a different point of view that in favor of labor and freedoms. For this reason, we will evaluate the structure of the Turkish nation-state and also the other examples from the different corners of the world and try to evaluate the role of education within this structure particularly in terms of the cultural policies. We investigated multiculturalism in education topic in terms of different cultural identities and by taking into consideration of the different implementations in the world concerning the mother tongue and multilingualism in education we are aiming at producing some suggestions for Turkey. Education in Multilingual and Multicultural Societies

Eğitim hizmeti, üzerinde en çok durulan konulardan birini oluşturmaktadır. Toplumun geleceğini biçimlendirme alanı olarak eğitim burilgiyi hak etmektedir. Bütün aileler, giderek genişleyen ölçüde, çocukların eğitim dışında bir gelecek sahibi olmalarını olanaksız görmektedir. Ancak, bu eğilim güçlendikçe, eğitim kamusal niteliği üzerindeki geleneksel oydaşmayı bozan neo-liberal baskılar artmakta ve eğitimi piyasa güçlerine bırakmaya zorlayacak uygulamalar bir bir yaşamımıza girmektedir. Eğitimde metalaştırma süreci olarak adlandırılabilir bu girişimler, son yıllarda eğitimin en temel öğesi öğretmen üzerinde bir takım değişikliklere gitme amacıyla, bütün dünyada "reform" dalgası halinde yayılmaktadır. Bu gelişme, piyasa güçlerinin yollarını açma yönünde girişimler olarak değerlendirilebilir.

Bu nedenle Demokratik Eğitim Kurultayı "öğretmen yetiştirme ve öğretmenlerin mesleki gelişimi" konusunu ele alarak, nitelikli ve kamusal bir eğitim için öğretmen sorununu ortaya koymayı amaçlamıştır. Yapılan değerlendirmeler sonucunda, daha önceki öğretmen yetiştirme uygulamaları da tartışmalı olmakla birlikte, Dünya Bankası himayesinde yürütölmüş olan "öğretmen yetiştirme reformu" ile getirilen programın yaklaşım itibariyle sorunlu olduğu tespit edilmiştir. Sorun öncelikle şudur: Bu programla öğretmenlerin eğitim sürecinde çocuğu psikolojik açıdan tanıma temelinde eğitilmesi hedeflenmiş, eğitim bilimleri alan öğretimine indirgenmiş, genel kültür güdük kalmıştır. Öğretmen esas olarak, "bilgi transferi" yapan bir meta üreticisi konumuna getirilmiştir. Yaratıcı bir öğrenme ortamı hedeflerken öğretmenlerin yaratıcılığını hesaba katmayan bir program kalıbı yerleştirilmiştir.

Öğretmen eğitim sürecinin temel öğesidir. Çocuklara daha iyi öğrenme ortamları ve fırsatları sunmada dinamik bir role sahiptir. Çocukların geldikleri kültürleri, farklılıkları, özel gereksinimleri görebilen bir öğretmen, yetişme sürecinde bu gerçeklikten uzak kalmaktadır. Oysa, günümüzde, toplumların yaratıcı ve üretici bir yaşamı örgütlemeleri, onların potansiyellerini açığa çıkaracak etkin bir öğretmeni gerekli kılmaktadır. Bu işe mevcut programın sağlayabildiği bir ortamı içermemektedir. Birörnekleştirilen programlarla, tarih ve toplum dışı bir eğitim ortaya çıkacağı gibi, eğitimde metalaştırılan bir işgücü piyasası ile yaratıcı ve üretici bir eğitim süreci de yok edilmektedir.

Demokratik Eğitim Kurultayı'nda bu sorun ve çözüm tespit edilmektedir: Eğitimin kamusal niteliğini gerçekleştirecek bir öğretmen anlayışı ile yaratıcı ve üretici bir öğrenmenin besleyeceği bir toplum perspektifi temel hareket noktası olacaktır.

Educational service is one of the themes being discussed. The education as an area to form the future of society is worthy to pay attention. All the families are seeing impossible for children to have a future out of education, to extent increasingly. However, although this tendency became strong, neo-liberal pressures violating a traditional consensus in education are increasing. So that the practices that will leave the education service to the market actors are getting established in our life. These initiatives are paving the way to marketisation. In recent years, "reform in education" all around the world has been spreading with waves to make diversifications on the teachers being the most main component. This development may be assessed as the initiatives in direction to open up the way to market actors.

Therefore, Democratic Educational Congress is aiming to expose teacher issue for a public and quality education by considering "teacher education and professional development of teachers" topic. Although former teacher education practices are also disputatious, at the end of assessments to be made is seeing that the program of "teacher education reform" be carrying out by the World Bank is very wrong approachly. The problem is mainly that: This program is aiming teachers to be educated on base to understand psychologically; educational sciences are reducing to field teaching; the general culture is remained weak. The teacher mainly is brought to the position of meta-producer. While it aimed a creative learning environment, it is not be considered the creativeness of teachers.

The teachers are the main component of the educational process. They have a dynamic role in presenting of the good learning environments and opportunities. However, the teachers who are able to see diversities, cultures, private needs of children are remaining remote from these realities in training process with the current teacher education program. However, in our time, that societies can organise a producing and creating life is requiring an active teacher to put out the potentials of them. The current teacher education program is not providing this possibility. The education out of history and society take place with the being uniformed programmes. The process of a creative and productive education is eliminated with labor force market to be metasificated in education.

In the Democratic Educational Congress is determining this problem and a solution. The main take-off point will be a society perspective will feed creative and productive learning with a teacher understanding to verify the public quality of education.

Üniversite ve Akademisyenin Değişen Rolü

Üniversite eğitimi, bütün dünyada kitleleşmekte, ortaöğretimin üzerine üçüncü derece eğitim olarak herkesin yönelimi içine girmektedir. Eğitim toplumsal yaşamın vazgeçilmez bir parçası olarak, yeni kuşakların kudret ve kapasitelerini geliştirmede kritik bir role sahip olmuştur. Bu durum giderek artan sayıda her yaşta geniş bir katılımı yaratmaktadır. Ancak bu eğilim, toplumların gelişme sürecini destekleyecek bir anlayıştan uzak bir şekilde piyasaya mahkûm edilmektedir. Dünyanın her yerinde, giderek kapitalizmin kendini yeniden üretim dinamiği olarak değerlendirilmekte ve kapitalist kar alanlarına dönüştürülmek istenmektedir.

Türkiye'de de üniversite eğitimi Anayasa'da harca tabi kamusal hizmet olarak tanımlanmış, ancak son yıllarda bununla da yetinilmeyip, hizmetin her düzeyinde öğrencilerin müşterileştirildiği bir süreç zorlanmaktadır. Bu durum, üniversite öğretim elemanları düzeyinde de bir işgücü piyasası mantığının küresel düzeyde bir piyasaya bağlanması yönünde girişimlere sahne olmaktadır. Bu durum üniversite reformlarını gündeme getirmekte ve reformlar üniversiteyi sermayeye, küresel piyasaya ekleme gayreti olarak ortaya çıkmaktadır. Üniversitedeki bu değişim girişimi, üniversitenin hiçbir zaman özel kaynaklara dayalı olarak yürütülemeyeceği gerçeğini hiçe saymaktadır.

Üniversite bir özel kâr alanı olunca, şirketlerin kamu tarafından desteklenmesi gündeme getirilmektedir. Özelleştirilen diğer kamu hizmetlerinde de kamu-özel ortaklıkları tartışılmaktadır. Piyasa güçlerine bırakılan üniversite, ülkenin geniş kesimlerinin eğitim dışında kalması, kudret ve kapasitelerini geliştirememesi ve toplumsal olarak dışlanması demektir. Öbür yandan piyasa güçlerine bırakılmış bir üniversite, kısa vadeli kar alanlarına yönelterek, bilimin gelişmesini sınırlandıracaktır.

Demokratik Eğitim Kurultayı, üniversitede yapılmak istenen bu piyasa reformunu ve toplumun geleceğinde yaratacağı yıkımı tespit ederek, özgür, özgül ve demokratik bir üniversite düzeni ve eğitiminin olanaklarını karar altına alacaktır. Her düzeyde kamusal kaynaklarla donatılmış bir üniversitenin herkesin yeteneğine göre eğitim görebileceği bir anlayışın zorunluluğu ortaya konacaktır.

Özgür ve üretken bir üniversitenin gerçek engeli, çeyrek yüz yıldır hüküm süren baskıcı YÖK düzeni ve onun yarattığı piyasacı, gerici ve baskıcı kadrolaşmadır. Üniversitenin gerçek gücü, kamusal kaynaklarla donanmış ve toplum gelişmesine uyarlanmış bir araştırma ve geliştirme çabasıdır. Bu ise bütün üniversite bileşenlerini harekete geçirecek bir öğrenme ve araştırma ortamının kamusal olarak düzenlenmesini gerektirir.

University and the Role of Academicians

University education as the tertiary education based on secondary education is massifying in all the world, is entering to the direction of everybody. The education as a piece of social life have active role to develop competence and capacities of new generations. This case is reasoning to a wide participation in education through every old. However, this tendency is being condemned to market instead of supporting the development process of societies. All the world, education increasingly is being evaluated the dynamics of self reproduction of capitalism and is being required to be transformed to the capitalist interest areas.

The university education in Turkey constitutionally is being defined a public service subject to expenditure. However, that is not seeing enough in recent years and a process customized the students is being forced in the every level of service. That case is creating a global labor force market in the level of teaching staff. It is bringing to agenda the university reforms", "reforms are inviting the capital to university, are articulating university to market. This change in university is masking the reality will not be a university based on private sources.

University as a meta is becoming an obstacle in front of development of science and is giving up out of education the wide sections of population.

The Democratic Educational Congress is determining the destruction will be created in the future of society with market reform required to be made in university, is taking under decide possibilities of a free and democratic university order and education. Everybody can take education according to competence in a university donated public sources at every level.

The biggest obstacle in front of free and productive university is the dominant and suppressive YOK (University Authority) order. The real power of university is research and development adapted to improveness of society based on public sources. This requires the publicly organised research and learning environment to act all the components of university

Toplumsal yaşamın zorunlu gereksinimlerini karşılayan hizmetler nitelikleri gereği kamu hizmeti olarak kabul edilir. Düzenlilik, süreklilik, kâr amacı gütmeme kamu hizmetinin en önemli öğelerini oluşturur. Çünkü bu unsurların yokluğu ya da aksaması toplum yaşamını alt üst edebilir. Oysa, kamusal alan ve kamu hizmetleri bugün tüm dünya çapında hedefe konmuştur. Bu amaçla 1990'lı yıllarda gündeme getirilen ve imzaya açılan GATS (Hizmet Ticari Genel Anlaşması) yeniden yapılanmanın ve istihdamın başka bir boyutuna yani kamu hizmetleri boyutunu gündeme getirmektedir. Bu anlaşmaya göre; her şeyin serbest dolaşıma tabi olduğu bir dünyada, kamu hizmetlerinin de serbestleşmesi ve piyasaya açılması hedeflenmektedir.

GATS'in ticarileştirmek istediği alanların başında eğitim alanı gelmektedir. Kapitalizm, her alanda olduğu gibi eğitimi de piyasada, para karşılığı alınıp satılan bir meta olarak görmektedir. Geniş toplum kesimlerini ilgilendiren bu alanın özelleştirilmesi, ulaşılmak istenen hedeflerin başında gelmektedir.

GATS çerçevesinde tam bir yağmaya açılan dünya eğitim sektörünün yıllık iki trilyon dolarlık bir pazar anlamına geldiği düşünüldüğünde; 50 milyon öğretmen, bir milyar öğrenci, yüz binlerce eğitim kurumuyla eğitimin neden sermaye kesimi için oldukça iştah kabartıcı bir kar alanı olduğu daha iyi anlaşılır. GATS'in eğitim alanında yaratacağı sonuçları özetlersek; tüm dünyada üniversitelerin, eğitimin özelleştirilmesini sağlamak, eğitimi tamamen paralı hale getirerek, emekçi sınıfların alma şansını ortadan kaldırmak, öğrenci ve eğitim emekçilerinin akademik, demokratik haklarını tırpanlayarak, eğitimi sermayenin ihtiyaçlarına göre belirlemek, içinde bulunduğumuz yüzyılda sermayenin öncelikli hedefleri arasında yer almaktadır.

Özelleştirme politikalarının uygulamaya konulduğu bu günlerde eğitim emekçileri de yaşananlardan etkilenmektedir. Eğitim emekçilerinin iş güvenceleri, örgütlülükleri ve sendikaları bu süreçte devre dışı bırakılmak isteniyor. Eğitim emekçilerinin çalışma koşulları ve ücretleri geriye çekilmekte, tüm yeniden yapılanma süreçleri eğitim emekçilerinin aleyhine yeniden düzenlenmektedir. Bu uygulamalarla karşı çıkan eğitim emekçileri ise cezalandırılmakta, baskı altına alınıp, isteği dışında başka yerlere sürgün edilmektedir.

Eğitim, toplumun geleceğini belirlemede önemli işlevlere sahiptir. Sermaye Hükümetleri; kendi siyasal yandaşlarını bilimsel ve demokratik değerleri göz ardı edip, onları önemli mevkilere yerleştirerek kadrolaşmayı amaçlamaktadırlar.

Eğitim emekçilerini doğrudan etkileyen yeni liberal politikalar karşısında Eğitim Sen, eğitim emekçilerinin istihdam ve yaşam koşullarını ve sorunlarını Demokratik Eğitim Kurultayında;

1- Eğitim Emekçilerinin Yaşam Koşulları, 2- Eğitimde İstihdam Politikaları, 3- Eğitimde Kadrolaşma ve Sürgün, 4- Eğitim Emekçilerinin Örgütlenme Sorunu alt başlıklarda tartışmayı amaçlamaktadır.

Public services meet the absolute requires of the social life. Orderliness and continuity are the most important components of public services, because the social life can be disordered in the case of disappearing of these services. However, public sphere and public services are at stake in every corner of the world today. For instance, GATS (General Agreement on Trade in Services) has been on the agenda since 90's. This agreement is aiming at liberalization in public services.

The major interest area that GATS focusing on is particularly education service. Capitalism evaluates education service from the capitalist point of view and the privatization process of education service is the main purpose among the other services. It is very easy to understand why global capitalism is aiming at privatization in education service. There are 50 million teachers, nearly a billion students and more than hundred thousand education institutions in the world and this reality makes education service very profitable. To sum up, GATS is aiming at privatization in education services and to destroy the right to education of the poorest parts of societies and also by harming the democratic - academic rights of the education laborers, GATS is aiming at redefining education service in conformity with the requests of capitalists.

Education and science laborers have been affected by these privatization policies. Social security and their right to be organized are at stake. Also working conditions of education laborers are getting worse. Those who are opposing to these policies have been punished and put under pressure or exiled.

Education is of great function in determining the future of societies. Capitalist governments are aiming at political employment without taking into consideration scientific and democratic values.

Eğitim Sen has been opposing the neo-liberal policies that directly affecting education laborers and for this reason suggests debating these topics at the Democratic Education Congress;

1. Life Conditions of the Education Laborers 2. Employment Policies in Education 3. Political Employment and Exile 4. Organization Problem of Education Laborers

Mesleki ve Teknik Eğitim Komisyonu çalışmalarını "Mesleki ve Teknik Eğitimin Toplumsal Rolü", "Mesleki Eğitimin İçeriği" ve "Dış Kaynaklı Projeler olmak üzere üç ana başlık altında sürdürmüştür. Çalışmalarını bilimsel, laik, demokratik, kamusal eğitim mücadelesi ve eğitim hakkı ilkeleri ışığında; mesleki eğitime ilişkin bir gözden geçirme yapmış, yeni örgütsel yapılanma önerisinde bulunmuştur.

Toplumsal eşitsizliğin her çeşidini sürekli ve sistemli olarak üreten bir eğitim yapısının dönüşümü üzerinde düşünme zamanı gelmiştir. Örgün sistemdeki mevcut ayrımcı tüm yapıyı tasfiye edip, bütünlüklü ve çağdaş bir içerik ile eğitim hakkını en üst düzeyde herkese sağlamayı amaçlayan bir yapı kurulmalıdır. Burada zorunlu eğitim anaokulunu da içine alacak biçimde 13 yıla çıkarılmalıdır.

DEK - Mesleki ve Teknik Eğitim Komisyonunca hazırlanan model tartışılmak amaçlı hazırlanmıştır. Diğer tüm ortaöğretim kurumları gibi meslek liseleri de kaldırılarak yerlerine çok amaçlı lise önerilmiştir. Bu raporla temel mesleki eğitim, örgün ve yaygın eğitim sistemin bütününe yayılmıştır. Önerilen bu modelin temel hedefleri şunlardır:

Kendi yeteneklerini tanıyan, eleştirel düşünen, teknoloji okur - yazarlığına sahip, toplumsal sorumluluk taşıyan, çevre bilinci gelişmiş, estetik değerler kazanmış, emeğin anlamını bilen, ekip anlayışına sahip, toplumsal sorumluluk alabilen, özgürlük ve bağımsızlığı savunabilen, demokratik, evrensel-ulusal-yerel değerlere saygılı insan yetiştirmek, uluslararası - ulusal - yerel düzeyde tanımları yapılmış mesleklerin eğitim ve öğretimlerini vermektir. Herkese kendi yetenek ve ilgisi doğrultusunda meslek seçme ve akademik eğitim hakkını eşit şekilde elde etme olanağını vermek, modelin dayandığı temel bir ilke olmuştur.

Temel eğitim ve çok amaçlı lise, sanayinin ara eleman gereksinmesini karşılamaya ve nitelikli işgücü yetiştirmeye dönük olmamalıdır. 18 yaşına kadar birey çocuk kabul edildiğinden dolayı, her düzeydeki öğrencileri, çocuk emeği sömürsünden, cinsiyet ayrımcılığından ve ucuz işgücü olmaktan kurtarmak amacıyla eğitim-öğretim; İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinin 26 ve 27. maddeleri, Birleşmiş Milletler eğitimde ayrımcılığa karşı uluslar arası sözleşmesinin 1. maddesi, Uluslararası Çocuk Hakları Sözleşmesi, Eğitim Enternasyonalî'nin (EI) tavsiye kararları, ILO sözleşmelerinin ilgili madde ve hükümleri ile eğitim hakkının kul-

lanımını belirleyen diğer ulusal-uluslararası belgelere uygun düzenlenmelidir. Ancak şu an uygulanan ve MEB'in uygulayacağını ilan ettiği yeni eğitim sistemi örgün ve yaygın tüm boyutuyla bu kararları ihlal etmektedir.

On altıncı MEB, Mesleki ve Teknik Eğitim Şurasına Eğitim Sen'in sunduğu çok amaçlı lise modeli temel alınarak hazırlanan model önerisi tüm paydaşların katılımıyla, demokratik süreçler işletilerek uygulanmalıdır. Onuncu Millî Eğitim Şurasında da gündeme alınan ve onay gören çok amaçlı okul uygulama önerisi aynı gibi gözükse de amaç, nitelik ve sonuçları itibarı ile çok farklıdır.

Mesleki ve teknik eğitimin öğretmen kadrolarını yetiştiren teknik eğitim fakültelerinde, eğitimin düzeyi, içeriği, öğretim elemanlarının sayısı ve niteliği, teçhizat, rehberlik ve sınıf mevcudu gibi konularda ciddi iyileştirmeye ihtiyaç vardır.

Eğitimde bütüncül, eşitlikçi ve herkes için nitelikli eğitim öngören yapılanmanın gerçekleştirilmesine paralel olarak, Millî Eğitim Bakanlığı örgütünün de, cinsiyetçi, mesleki-genel ayrımı yapan yapısı ortadan kaldırılmalıdır. Bunun yerine, eğitim hakkını temel alan, ayrımcılık içermeyen bir örgüt yapılmasına gidilmelidir.

Diğer yandan neoliberal politikaların uygulanması sonucu Dünya Bankası ve Avrupa Birliği'nin eğitim fonlarından kredi ve hibe alınmakta, yabancı uzmanlar eğitime sürekli olarak müdahale etmekte, eğitimin sistemin bütünselliği bozulmaktadır. Alınan kredi ve fonlardan aktarılan paraların büyük çoğunluğu teknik donanımına aktarılmakta; bu durum, eğitim kurumlarımızın dünyadaki atıl teknolojilerin çöplüğü haline dönüşmesine neden olmaktadır. Dünya Bankası'nın yürüttüğü "küresel eğitim reformu"nun başlıca ögesini "Yerelleşme ve Okul Temelli İşletmecilik" oluşturmaktadır. Dünya bankası özel okulları ve eğitimde din öğretimini eğitim reformunun bir parçası olarak ülkemize dayatmaktadır.

Vocational and Technical Education Commission leads the studies in three groups, "Social Role of Vocational and Technical Education", "Content of Vocational Education" and "Foreign Originated Projects". The Commission has scrutinized the studies under the light of scientific, secular, democratic, public education struggle and the principles of right to education and proposed a new organisational structure.

Now it is time to consider the transformation of the education system that constantly and systematically reproduces some kind of social inequality. A new structure, which aims at abolishing all discriminatory body in the formal education system and to provide everyone wholistic and modern education, should be established. Obligatory education should be risen to 13 years including pre-school education.

DEC Vocational and Technical Education Commission aimed to discuss issues with the model prepared. It was proposed that vocational and secondary schools should be abolished and replaced by multi-aimed high schools. In this report, basic vocational education is spreaded over the formal and informal education system. The main goals of the model to propose are as in the following:

-To educate a person who knows his/her own abilities and what labor is, who thinks in a critical way, who has the technological literacy, social and environmental responsibility, esthetic values, the understanding to work collectively and respect to democratic, universal, national and local values, who is capable of defending freedom and independence.

-To provide the person an opportunity to be educated and to get teaching in respect to the professions defined in international, national and local levels.

The main principle of the model is to present everyone the chance to choose profession and to get right to academic education equally in their own interest and abilities.

The aim of "Basic Education and Multi-Aimed High School" shouldn't be to provide intermediary staff for the industrial needs and to train qualified work force. Since a person under 18 year old is considered as a child, education and teaching should be organized suitable with the 26th and 27th items of Human Rights Declaration, the 1st item of International Agreement against Discrimination in Education

of United Nations, International Agreement of Child Rights, Resolutions of EI (Education International), relevant items of ILO agreements and other international documents which describe the extent of the right to education in order to protect all levels of students from the exploitation of child labor, sexual discrimination and cheap work force. New education system including formal and informal education in effect has been violating these decisions.

Multi-Aimed High School Model, which was presented by Eğitim Sen to 16th Vocational and Technical Education Council of Ministry of National Education, should be put into practice in the democratic processes together with all components of education. The proposal once discussed and ratified at the 10th National Education Council seems to contain same scopes, however, it is very different with respect to its objective, quality and consequences.

The level and content of education, quality and the number of teachers, equipment, guiding and class population need to be improved at the technical education faculties training vocational and technical education teachers.

A structure offering wholistic, equal and qualified education for everybody should be carried out and the vision including sexism and discrimination such as vocational-general education in National Education System should be abolished. A new organisational system, which avoids discrimination and puts the right to education in its base, should be established.

On the other hand as a result of neo-liberal policies, which has been put into practice, donation and bank loan have been taken from World Bank and education funds of European Union, foreign experts have constantly been interfering with the education system. Therefore wholeness of the education system has been spoiled. Most of the money obtained from funds and credits is spent on the equipment and our education institutions turn to garbage dump of world's old technology. The principal element of "Global Education Reform" conducted by World Bank consists of "Localisation and School Based Management". World Bank has been imposing private schools and religion teaching in education as a part of education reform.

Bu konu başlığı altında; Barış-Çevre, İnsan Hakları ve Eğitim, Bilimsel ve Demokratik Eğitim, Laiklik, Din ve Eğitim, Eğitim-Öğretimde Etik, Bilim ve Meslek Etiği, Eğitimin Değişen Anlam ve İşlevi, Medya ve Eğitim, Eğitim ve Sanat, Okulda Demokrasi, Toplumsal Cinsiyet konuları tartışılacaktır. Seçilen konulardan bir kısmı Eğitim emekçilerinin kurduğu örgütlerin bugüne kadar düzenledikleri Eğitim Şur'a ve kurultaylarında ilk defa tartışma konusu olması açısından önemlidir...

Türkiye'de barış eğitiminin temel amaçları bireysel ve toplumsal şiddetsizliği, aktif vatandaşlık sorumluluğu taşımayı, demokratik eğitim ilişkilerini içermelidir.

Hayatımızın her alanında olduğu gibi eğitim sisteminde de şiddetin farklı biçimleriyle meşrulaştırılmasına tanık oluyoruz. Bu meşrulaştırma bazen siyasi, bazen ekonomik, bazen ideolojik, bazen kültürel kaynaklara dayandırılıyor ve bize "kaçınılmaz" olarak sunuluyor. Barış eğitimi ise bize, bu meşrulaştırma mekanizmalarına karşı eleştirel bir bakış açısı geliştirmek ve şiddetsizlik alternatiflerini araştırmak için yeni araçlar ve ortamlar sunuyor. Şiddetsizlik kültürünün çok gelişkin olmadığı, dahası son yirmi yılda büyük kayıplara yol açan bir savaşa tanık olan ülkemizde, bu araçlara yoğun bir ihtiyaç olduğu çok açıktır.

Varolan çevre sorunlarının köklü çözümü hiç kuşkusuz, çevre sorunlarının ortadan kaldırılması için mücadele edilmesiyle olanaklıdır. Bu da bir yandan hem ulusal hem uluslararası düzeylerde kurumların ve hükümetlerin ortak çabalarına, diğer yandan yurttaşların, kentdaşların dayanışma ve katılımına bağlıdır. Siyasal, ekonomik ve toplumsal kararları verme durumunda olanların, kararlarının çevre üzerinde etkilerini önemsemedikleri, kişi ve sınıf çıkarları için çevreye zarar verenlerin siyasal yetkeler tarafından engellenmediği bir durumda, tek başına eğitimin çevre sorunlarının çözümünde ancak sınırlı bir etkisi olabilir.

Türkiye İnsan hakları açısından ele alınan bu büyük tablonun neresinde durmaktadır?

Uluslararası insan hakları sözleşmelerini imzalamış olmasına karşın ülkemiz demokratik yaşamın kurum ve kurallarıyla birlikte yaşama geçirilemediği, hak ihlallerinin sıklıkla yaşandığı ve çarpıklıklarla dolu bir yaşamın hakim olduğu konumunu sürdürmektedir. Türkiye insan hakları karnesi zayıf olan ülkelerin önde gelenleri içerisinde gösterilmektedir. İnsan Hakları İzleme Komitesi'ne göre insan hakları açısından en kötüler sıralamasında 14. sırada yer almakta, Avrupa İnsan Hakları Komisyonu na göre de 562 başvuru ile ihlal sıralamasında 3. sırada yer almaktadır.

İnsan hakları eğitimi, uluslararası insan hakları belgelerinde yer alan insan haklarını öğretmek ve koruyup geliştirmek için yapılan eğitimidir. Bu eğitim "demokrasiyi yerleştirmenin, korumanın, onu her

koşulda yaşatmanın bilinç ve kararlılığına erişmiş yurttaşlarla güvenceye almanın" ön koşuludur.

(Barış, Çevre, İnsan Hakları ve Eğitim)

Bilimsel ve demokratik eğitim, esas itibariyle, bilimsel yöntemle dayalıdır. Çünkü, bilimsel ve demokratik eğitim, bu dünyaya yöneliktir, dogmatik karşıttır, sezgi-dışıdır, laiktir, akılcıdır, gözlem ve deneyi esas alır, bilimsel bilgiye dayanır, sorgulamacı, kuşkucu ve eleştireldir, katılımcıdır, özgür ifadeyi referans alır, elde ettiği bilgiler, genel, güvenilir ve geçerlidir.

Bilimsel ve demokratik eğitim, yurttaşları akılcı eyleme hazırlar. Yani, bilimsel ve demokratik eğitim, hem bilimsel düşünmeye çağırır, hem eleştirel düşünceye başvuru, hem de bireylerin özgürlüğünü koruyan evrenselleşmiş kuralların tanınmasına dönüktür. Bütün bunlar sonucunda, demokratik bir kültür oluşur.

Türk eğitim sistemi, yeterince demokratik olmadığı gibi, eğitimin bilimsel yöntemlerle yapılmasına da kuşkuyla yaklaşmaktadır. Dünyanın içinde bulunduğu değişim sürecinden etkilenmesine rağmen, siyasi ve bürokratik engellerden dolayı yeni duruma ayak uyduracak yapıya kavuşturulamamaktadır.

Önemli ölçüde din ve milliyetçiliğin etkisinde kalarak farklı bir görüntüye bürünen resmi ideoloji, ülkemizde demokrasinin gelişmesini engellediği gibi, buna dayalı eğitim sistemimizde de özgür ve bilimsel düşüncenin gelişmesini önünü kesmektedir. Değişim sürecini etkileyecek ve yönlendirecek olan siyasi parti ve sivil toplum örgütlerinin de süreçte yeterince aktif olamadıklarından dolayı bilgi toplumu olma yolunda fazla ilerleyemememize neden olmaktadır.

(Bilimsel ve Demokratik Eğitim)

Laiklik, demokrasi ile iç içe olan bir kavramdır. Demokrasi için laiklik vazgeçilmez bir ön koşuldur. Dinin egemen olduğu toplumlarda demokrasi ve demokratik eğitimden söz edilemez.

Laiklik tartışmalarını bugünün gündemine taşınma nedenlerinden biriside kuşkusuz, dinin siyasetin aracı haline getirilmesi ve özellikle, 1940'lı yılların sonlarında başlayan ve 1950 yılından sonra çok partili yaşama geçişle birlikte ivme kazanan bir biçimde cumhuriyet hükümetlerinin dine karşı ödün verici bir biçimdeki geleneksel tutumlardır.

Söz konusu olan din eğitimi olduğunda, ortaya bir çok soru çıkmakta, doğal olarak bu sorulara verilen yanıtlar politik tavırlar çerçevesinde olmaktadır. Ne var ki yapılması gereken, genel olarak eğitime ilişkin sorunları politik yaklaşımlar çerçevesinde değerlendirilmesidir. Bu bölümde, din eğitimine ilişkin ortaya çıkan sorunları tartışarak bir takım çözüm önerileri sunulacaktır.

Türkiye'de laiklik ile ilgili olarak önemli sorunlardan birisi, yasal dayanağını Anayasa'dan alan

zorunlu din dersi konusudur. Bu konu ile ilgili olarak öncelikle Anayasa'nın ilgili maddesi Anayasa'dan çıkarılmalıdır.

Buna bağlı olarak önemli sorunlardan birisi de, zorunlu din dersinin olup olmamasına ilişkindir. Demokratik bir eğitim, din eğitiminin bireylerin tercihlerine bırakılmasını gerektirir. Çünkü, nüfusun çoğunluğu Müslüman olsa bile, dini inanç bir vicdan meselesi ve dolayısıyla bireysel bir tutum/inanç olduğuna göre, böyle bir eğitim zorunlu olarak dayatılamaz. Din dersleri müfredat programlarından çıkarılarak din eğitimi kişilerin kendi tercihlerine bırakılmalıdır. Dinsel eğitimi devletin vermesi ne laiklik anlayışına uygundur, ne de istenilen bir durumdur.

(Laiklik, Din ve Eğitim)

Biz, etiği; bir durum, olanaklılık ve uygunluk içersinde, birey veya toplumun en iyiyi, güzeli, insana en yararlı ve erdemli olanı arayışı olarak tanımlayacağız. Etik ve diğer tüm toplumsal değerlerin oluşumu çoklu bileşenlerin (üretim, tarz ve ilişkileri, gelenek-görenekler, sosyal ve kültürel etkenler gibi) eklemlenmesiyle oluşan, parçalı bir bütünlüktür. Hiç bir toplumsal-pratik kavramın soyutluluk içersinde gerçek anlamı kavranamayacağı gibi, toplumsal-pratik bir gerçekliğe işaret eden "etik" kavramı da bir durumsallık (olay, hareket,) içinde tanımlanabilir.

Bilginin üretim aşamasından, bilginin kullanıma kadar olan süreçte, bu bilgiye sahip olanların sorumluluklarının olduğunu kabul etmek gerekir. Bu süreç içersinde bilginin, insanlık tarafından paylaşımın sağlanması, toplumsal yararın gözetilerek kullanılması gerekir. Kişi kurum yada kuruluşun menfaatleri uğruna tahrif yada yok edilmesi düşünülemez.

Meslek etiği, meslek elemanlarının, kendi meslektaşları tarafından izlenmesi ve gözlenmesi kadar, aynı zamanda meslek elemanının kendini gözlemesidir de. Meslek elemanının, yaptığı mesleki uygulamaların mesleğin etik ilkelerine uygunluğunu her aşamada düşünmesi ya da düşünmek zorunda kalması bunun tipik bir göstergesidir.

(Eğitim Öğretimde Etik, Bilim ve Meslek Etiği)

Milli eğitiminin ideolojik temelleri din, pragmatizm ve milliyetçilik çizgisinde gidip gelmiştir. Bazen bu "üç tarz" bir arada bulunurken bazen din bu yapıdan kovulmuş ama çok geçmeden toplumsal yapının harcı olarak sisteme dahil edilmiştir. Cumhuriyet döneminde de Osmanlı İmparatorluğunda olduğu gibi eğitimin temel işlevi "devleti kurtarmak olmuştur. Eğitim sayesinde yukarıya doğru hareketlenen "tahsilliler" kendilerine verilen kurtarma ve kurma görevini hiç yadırgamadan kabul etmişlerdir. Türkiye'nin özgül

nedenlerinden dolayı Burjuvazinin mücadele alanına çıkmamış olması, eğitim sayesinde imtiyazlı bir sınıf haline gelen bürokratları yeni değerlerin üretilmesinde tek belirleyici yapmıştır.

Oysa eğitimin olması gereken temel amacı; eleştiren, varolan sistemin politikalarını olduğu gibi kabul etmeyen, itaatkar olmayan , özgür düşünen bireyleri yetiştirmek olmalıdır. Eğitim, her bir bireyin bütünsel gelişimini hedeflemelidir.

Egemenlerin tüm insanları birer müşteri olarak gördüğü ortamda ulusal kültürlerin zenginlik ve değerlerini yadsımadan, evrensel kültür değerleri ile donatarak insana, dünyadaki yeri konusunda yeni bir bilinç kazandırmak eğitimin işlevi olmalıdır.

(Eğitimin Değişen Anlam ve İşlevi)

Medya günlük yaşantımızın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiş durumdadır. Kuşkusuz bu vazgeçilmezlik ona bilgilendirme, eğlendirme, kültür aktarma gibi işlevler yüklenmesinden kaynaklanmaktadır. Medya söz konusu işlevlerle bir kamusal yarar yaratılmasına yaratarak, sermayenin belirleyiciliği, reklam verenin kontrol ediciliği doğrultusunda egemen sistemin değerlerinin yeniden üretilmesine katkıda bulunmaktadır. Bir başka anlatımla mevcut sistemin sürekliliğine katkı sağlarken kendisi de sistemden beslenmekte, yarattığı kitle kültürü ile yönetilen sınıfların kendi rızaları ile tahakküm altına alınmasında ve egemen ideolojinin meşrulaştırılmasında hegemonyacı bir işlev görmektedir.

Karı en yüksek düzeyde gerçekleştirmek için popüler kültüre ait değerleri aktaran, tüketim alışkanlıklarını körükleyen, cinsiyetçi tutumları pekiştiren, şiddeti meşrulaştıran ve şiddete karşı duyarlılığı azalttığı söylenen ve hakkında daha pek çok şey söylenen medyanın olumlu eğitimsel amaçlara nasıl hizmet edebileceği üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur. Bütün bunlar dikkatli, medyayı eğitimsel amaçlar için kullanmaktan çok, medyayı doğru kavrama, medya bilinci oluşturma, medyanın olumsuz etkilerinden korunma gibi konuları gündeme getirmektedir. Yukarıda yapılan açıklamaların medyayı kavrama, medya bilinci oluşturma konusunda yararlı olabileceğini düşünüyoruz. Öte yandan egemen ideolojiyi yansıtan ve aktaran medya aynı zamanda karşıt ideolojilerin de bir mücadele alanı olmaktadır. Medya varlığını sürdüreceğine göre, değişimin bir aracı olarak eğitimsel amaçlara nasıl hizmet edebileceğine bir başka anlatımla kamu yararına hizmet edebilecek bir yayın anlayışının geliştirilmesine yönelik politikaların geliştirilmesi bir gereklilik olmaktadır.

(Medya ve Eğitim)

Sanat eğitimi kavramı, özellikle ülkemizde anlamı çok açık olmayan bir kavramdır. Sanatın kendisinin mi, yoksa insanın eğitiminin mi amaç olacağı eğitim dizgemizde önemli bir sorunsal oluşturmak-

tadır. Toplumsal değişmeler, çeşitli batı toplumlarının eğitim politikaları içinde, sanat eğitimi anlayışlarını da etkilemiş, durum ve koşullara göre, sanat eğitiminde kimi zaman sanata, sanatın kendisine ağırlık verilmiş; kimi zaman da eğitsel amaçlar ön plana çıkıp, kişilik gelişimi ve insanın eğitilmesi önem kazanmıştır. Sanat eğitimi değişik anlayışlara göre; estetik eğitim, sanat yoluyla eğitim, sanat için eğitim, görsel sanat eğitimi, plastik sanat eğitimi, temel sanat eğitimi gibi kavramlarla adlandırılmıştır.

Demokratik ve bilimsel eğitim ilkelerinin yer almadığı eğitim politikalarının sanat eğitimini engellediği bilinen bir gerçektir. Bunun yanı sıra Türkiye'nin içinde bulunduğu ekonomik koşullardan kaynaklanan sorunlar sanat eğitimine uygun öğrenme ortamlarının oluşturulmasını engellemektedir. Okul ortamlarının, sanat eğitimi açısından uygun bir eğitim ortamı oluşturmaması ve bununla birlikte sanat eğitimine yönelik finansal kaynakların yetersizliği de en temel sorunlardandır. Sanat eğitimine uygun atölye, araç-gereç, doküman, vb. olmaması, sınıf ortamlarının ve sosyal çevrenin bireyin sanatsal gelişimini desteklemesini sağlayan uyarıcılardan yoksun olması gerçeği de unutulmamalıdır. Bununla birlikte sanat eğitimcisinin nitelik ve nicelik olarak yetersizliği de eğitenden kaynaklanan sorunlar kapsamında ele alınabilir. Sanat eğitimi veren öğretmenin geleneksel katı yaklaşımı, öğretmen yeterliliklerine sahip olmayışı da önemli bir sorun oluşturmaktadır. Öğrencinin yaratıcılığını geliştirmeyi en önemli amaç olarak belirleyen sanat eğitimini bireyin yaratıcılığını engellemeye yönelik bir eyleme dönüştüren sanat eğitimcilerinin sayısı hiç de az değildir. Öğretenin aktif, öğrenenin pasif olduğu geleneksel eğitim anlayışının geçerliliğini devam ettirmesi ülkemizin geleceğini oluşturacak olan gençlerin en büyük şanssızlığını oluşturmaktadır. Öğrencinin kişisel ve sosyal gelişimini desteklemeyen bu eğitim anlayışı ezbere dayalı olduğu kadar sıkıcı ve sağlıksız öğrenme ortamları yaşanmasına da neden olmaktadır. Sanat eğitimi ile ilgili müfredat programlarının yetersizliği, sanat eğitimi derslerinin kredi saatlerinin düşürülmesi, sanat eğitimi ile ilgili derslerin sayısının yetersizliği, sanat eğitiminin örgün eğitimde sadece resim ve müzik dersleri ile yapılmaya çalışılması, sanat eğitimcilerinin ölçme ve değerlendirme ölçütlerini geliştirmemeleri, eğitim yaşantılarını LGS, ÖSS gibi sınavlara yönelik hazırlık süreci olarak değerlendiren eğitim sistemi gibi sorunların hepsi sanat eğitimi, alanının Türk eğitim sistemi içinde istenen noktaya gelmesini engellemektedir.

(Sanat ve Eğitim)

Modern eğitim sistemi içinde okulda demokrasi sorunu, asıl olarak öğretmenlerin okuldaki yönetsel süreçlerde etkin rol alması konusunda odaklanmıştır. Bu yönde yapılan kısmi eğitim reformları, "liberal ya da katılımcı demokrasiyi" benimsemiş toplumlarda yaklaşık 20 yıldır uygulanmaktadır. Öğretmenlerin karar süreçlerine etkin katılımını hedefleyen bu düzenlemeler sonucu yönetimde demokratikleşme

yaşanmasına karşın, tüm bir okul ortamının demokratikleşmesine pek az katkıda bulunmuştur. Öte yandan velilerin okul yönetimine katılması son dönem politikaları ile gündeme gelmekte, "katılımcılık" retoriği asıl olarak, kamusal kaynaklardan mahrum bırakılan okulun, velinin mali katkısı ile sürdürülebilirliğini sağlamakta odaklanmaktadır. Demokrasi konusu, yalnızca yetkinin paylaşılmasına indirgenemez. Nitekim bu uygulamalarla geleneksel yönetim yapısının kısmen değiştirmekle birlikte, öğrenciler açısından okulda demokratikleşmeyi sağlayamamıştır.

Bu noktada okulda demokrasinin gerçekleştirilebilmesi, eğitim dizgesinin baş aktörlerinden olan öğretmenlerin demokratik değerlere ne düzeyde sahip olduklarıyla yakından ilintilidir. Öğretmen müfredat ile birlikte bilgi ve anlam üretir. Bunu da insan ilişkileri bağlamında yapar; dolayısıyla kendisi bir ideolojik araçtır. Demokratik eğitim, yaparak öğrenildiği gibi aynı zamanda bir değer eğitimidir. Bu süreçte öğretmenin rolü merkezi bir rol oynar.

Demokratik olmayan bir düşünce yapısıyla demokratik bireyler yetiştirmek mümkün olmadığı gibi, bu kişilerce yapılan eğitim de demokratik olamaz. Demokratik okul, öncelikle demokratik değer ve kültürünü sindirmiş yönetici, öğretmen ve çalışanların bir arada bulunmasını gerektirmektedir.

(Okulda Demokrasi)

Eğitimle ilgili tüm sorunlar ve politikalar eğitimin öznelere olan eğitimcilerin dışında ve üstünde değildir. Sorunları bizzat yaşayanlar ve sistem eleştirilerinde bulunanlar çözüm noktasında da var olmak zorundadırlar. Eğitimi diğer toplumsal altyapı ve üst yapı kurumlarından ayrı tutmadan toplumsal cinsiyet konusundaki saptamalarımızı oluşturmaya çalıştık.

Bu çalışmada temel amacımız toplumda varolan cins ayrımcı eğitim yapılanmasının doğal bir tutum olmadığını aksine; bilinçli bir saldırının ürünü (uzantısı) olduğunu göstermekti.

Çalışmamızda özellikle eğitim sistemimizde okullarımızda ve ders kitaplarında varolan toplumsal cinsiyet eşitsizliklerine yer vermeyi uygun bulduk. Amacımız yaşanan örnekleri vererek bir farkındalık durumu yaratmak ve toplumsal cinsiyet sorununu bilince çıkarmaktır. Sorun ortaya konduğunda ise alternatif çözüm öneriler üretmek noktasında adım da atılmış olacaktır.

Okul çocuklardaki birçok yetiyi ortaya çıkarması gereken kurum olma niteliğini kasıtlı politikalarla, çıkarlarına uygun biçimde kullanmaktadır. Eğitim yoluyla kişilik özellikleri, tutum ve değerler kolaylıkla değiştirilebilir. Doğru politikalarla cinsiyet ayrımcılığı yapan zihniyetlerin yanlışlıkları ortaya konabilir.

(Toplumsal Cinsiyet)

Under this topic, these subjects will be discussed: Peace-Environment; Human Rights and Education; Scientific and Democratic Education; Secularism, Religion and Education; Ethics in Education, Science and Professional Ethic; The Changing Meaning and Role of Education; Media and Education; Education and Art; Democracy at School; Gender. Some of these chosen topics are of great importance which has not been debated at the Congresses held by education laborers organizations up to now.

The main purposes of the peace education in Turkey must include personal and social non-violence demands, holding active citizen responsibility and democratic education relations.

We are witnessing the legitimization of different kinds of violences both in our daily life and in education system. This legitimization is sometimes based on political, economic, ideological and cultural sources and this process is presented us as if it is inevitable. But peace education enables us to develop a critical point of view against this legitimization and new tools and environments in order to investigate non-violence alternatives. It is very clear that we seriously need these tools in Turkey where we have been witnessing a harmful war for the last 20 years and in where the non-violence culture is not grown enough yet.

There is no doubt that absolute elimination of the environmental problems is only possible by abolishing environmental problems. This abolishment process depends on the common efforts of the institutions and governments both at the international level and at the national level. It also depends on the participation of the citizens who should act with solidarity. If the decisions made by those who should normally participate in the decision process are not taken into consideration for the sake of personal and class interests, education would only have limited efficiency on the abolishment of the environmental issues.

What is the position of Turkey in this large picture as to human rights? What is the situation?

Although Turkey has already ratified international covenants, our country is still a place where democratic life has not come into existence with all institutions and rules required by democracy yet, a place where human rights abuses rate is still very high. Turkey is being indicated as a disrespectful country to human rights. According to Human Rights Watch Committee, Turkey is the 14th worst country regarding human rights abuses and according to the European Human Rights Commission, Turkey is the 3rd country on the human rights abuses list with its 562 application against her.

Human rights education is an education aiming at teaching, protecting and improving human rights shown in the international covenants. This education is also a precondition both for an established democracy and for creating a reliable environment with citizens who are very resolute on creating it in all conditions.

FOURTH DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS

Scientific and Democratic Education

Scientific and democratic education depends on scientific methods. Because scientific and democratic education is related to this world and it opposes to dogmatism. Scientific and democratic education is also secular, rational, it depends on scientific knowledge, it is skeptical and critical, participatory, it is in favor of free will, the data obtained by scientific and democratic education are general, dependable and valid.

The Changing Meaning and the Role of Education

The ideological grounds of the national education are composed of religion, pragmatism and nationalism. Sometimes these "three components" became united, sometimes religion was inserted in the system. The main purpose of the education in the course of Republican era has been saving the state just the same as in the Ottoman era. Thanks to education, those who are well educated have accepted the savior mission. Because bourgeois class did not come into existence due to the specific conditions of Turkey, the bureaucrats became the main power in producing the new values. However, education should aim to create persons who are critical about system, who denies accepting the current policies of system, namely disobedient persons in favor of free thinking. Education must aim total development of all persons in the society.

Democracy at School

The realization of democracy at school is connected with the internalization of the democratic values by teachers. Teacher produces knowledge and meaning with curriculum. For this reason, teacher is an ideological tool. Democratic education can also be interpreted as education of the values. The role of education plays an important role at this process.

Gender

All problems and policies concerning education are related to the education laborers who are the main objects of the education process. Those who are facing with the problems and critical about system have to take part in the solution process too. We tried to develop our comprehensions with regards to gender by evaluating education with other structural and super structural institutions.

In this study, our main purpose is to display that the current discrimination against women in the education process is not natural, but it is a natural output of a deliberate attack.

PROGRAM

1 Aralık 2004

MEB Şura Salonu Beşevler/ANKARA

Sabah

- 08.00 - 10.00 :Kayıt
10.00 - 10.10 :Açılış
10.10 - 10.15 :Divan Oluşumu
10.15 - 10.45 :Müzik Dinletisi
10.45 - 11.00 :Sinevizyon Gösterisi "Demokratik Eğitim Mücadelemiz"
11.00 - 11.30 :Açılış Konuşması
Alaattin Dinçer (Eğitim Sen Genel Başkanı)
11.30 - 13.30 :Konukların Tanıtımı ve Konuşmaları
13.30 - 15.00 :Öğle Yemeği (Başkent Öğretmenevi)

Öğleden Sonra

- 15.00 - 16.30 :Konukların Konuşmaları
Charlie Lennon (Eğitim Enternasyoneli Yönetim Koordinatörü - El)
Prof. Dr. Michael Apple (Wisconsin Üniversitesi Öğretim Üyesi - ABD)
Prof. Dr. Katarina Tomasevski (BM Eğitim Hakkı Komisyonu Eski Raportörü)

Akşam

- 17.00 :Sergi Açılışı ve Kokteyl (Başkent Öğretmenevi)
18.30 :Akşam Yemeği (Başkent Öğretmenevi)

PROGRAMME

1st December, 2004

Başkent Öğretmenevi Konferans Salonu Beşevler/ANKARA

Morning

- 08.00 - 10.00 :Registration
10.00 - 10.10 :Opening
10.10 - 10.15 :Congress' Board Formation
10.15 - 10.45 :Concert
10.45 - 11.00 :Sinevision Show "Our Democratic Education Struggle"
11.00 - 11.30 :Opening Speech
Alaattin Dinçer - President of Eğitim Sen
11.30 - 13.30 :Presentations and Speeches of the Guests
13.30 - 15.00 :Lunch - Başkent Öğretmenevi (Capitol Teachers' House)

Afternoon

- 15.00 - 16.30 :Speeches by guests
Charlie Lennon (Education International Chief Administrative Coordinator - EI)
Prof. Dr. Michael Apple (Wisconsin University - USA)
Prof. Dr. Katerina Tomasevski (UN Right to Education Commission Former Reporter)

Evening

- 17.00 :Exhibition Opening and Cocktail (Başkent Öğretmenevi)
18.30 :Dinner (Başkent Öğretmenevi)

FOURTH DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS

PROGRAM

2 Aralık 2004

Başkent Öğretmenevi Konferans Salonu Beşevler/ANKARA

Sabah

- 08.00 – 09.00 :Kahvaltı
09.30 – 10.00 :Eğitim Hakkı Komisyonu Raporunun Sunulması
10.00 – 11.20 :Komisyon Raporuna İlişkin Önergelerin Görüşülmesi
11.20 – 11.30 :Raporun Oylanması
11.30 - 11.50 :Ara
11.50 – 13.00 :Bağımsız Bildiriler

Enver Önder – ÖV- DER Genel Başkanı

Roland Hubert - Ulusal Ortaokul Öğretmenleri Sendikası (SNES) – Fransa

Jan Forsell - İsveç Öğretmenler Sendikası (Lararförbundet) – İsveç

- 13.00 – 14.00 :Öğle Yemeği

Öğleden Sonra

- 14.00 – 15.00 :Çok Dilli, Çok Kültürlü Toplumlarda Eğitim Komisyonu Raporunun Sunulması
15.00 – 16.20 :Komisyon Raporuna İlişkin Önergelerin Görüşülmesi
16.20 – 16.30 :Raporun Oylanması
16.30 - 16.45 :Ara
16.45 – 18.00 :Bağımsız Bildiriler

İstanbul Kült Enstitüsü

Kafkas Dernekleri Federasyonu

Dr. Arda Arıkan

Prof. Dr. Arnd-Michael Nohl - (Berlin Üniversitesi) – Almanya

Klaus Liebe – Harkort - Eğitim ve Bilim Çalışanları Sendikası (GEW) - Almanya

Salvador Benavent - Eğitim Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (STES) – İspanya

Akşam

- 18.30 :Akşam Yemeği

PROGRAMME

2nd December, 2004

Başkent Öğretmenevi Konferans Salonu Beşevler/ANKARA

Morning

- 08:00 - 09:00 :Breakfast
09.30 - 10.00 :Presentation of the Right to Education Commission Report
10.00 - 11.20 :Proposals with Regards to the Commission Report
11.20 - 11.30 :Voting Process for the Report
11.30 - 11.50 :Break
11.50 - 13.00 :Independent Presentations
Enver Önder – President of ÖV-DER Turkey
Roland Hubert - SNES – France
Jan Forsell - Lararförbundet – Sweden
13.00 – 14.00 :Lunch

Afternoon

- 14.00 - 15.00 :Presentation of the Education in Multilingual and Multicultural Societies Commission Report
15.00 - 16.20 :Proposals with Regards to the Commission Report
16.20 - 16.30 :Voting Process for the Report
16.30 - 16.45 :Break
16.45 - 18.00 :Independent Presentations
Dr. Arda Arkan
Istanbul Kurdish Institute
Caucasian Associations Federation
Prof. Dr. Arnd-Michael Nohl - (Berlin Frei University) – Germany
Klaus Liebe – Harkort - (GEW) - Germany
Salvador Benavent - (STES) – Spain

Evening

- 18.30 :Dinner

FOURTH DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS

PROGRAM

3 Aralık 2004

Başkent Öğretmenevi Konferans Salonu Beşevler/ANKARA

Sabah

- 08.00 – 09.00 :Kahvaltı
09.30 – 10.00 :Eğitim ve Bilim Çalışanları Komisyonu Raporunun Sunulması
10.00 - 11.20 :Komisyon Raporuna İlişkin Önergelerin Görüşülmesi
11.20 - 11.30 :Raporun Oylanması
11.30 - 11.45 :Ara
11.45 – 13.00 :Bağımsız Bildiriler
Nail Gürell – Milliyet Gazetesi Yazarı
Kamuran - Ertuğrul Gödelek - Mersin Üniversitesi Öğretim Üyeleri
Necati Akpınar - Eğitimciler Derneği (EĞİT – DER) YK Üyesi
Mary Compton - Ulusal Öğretmenler Sendikası Başkanı (NUT) – İngiltere
Giorgetti Gabriella - Ulusal Eğitim Sendikası (Cgilsuola) – İspanya
Ana Gaspar - Ulusal Öğretmenler Federasyonu (FENPROF) – Portekiz
13.00 – 14.00 :Öğle Yemeği

Öğleden Sonra

- 14.00 – 14.30 :Eğitimde İstihdam ve Çalışma Koşulları Komisyonu Raporunun Sunulması
14.30 – 15.50 :Komisyon Raporuna İlişkin Önergelerin Görüşülmesi
15.50 – 16.00 :Raporun Oylanması
16.00 – 16.15 :Ara
16.15 – 18.30 :Bağımsız Bildiriler
Prof. Dr. Birgül Ayman Güler – Ankara Üniversitesi SBF Öğretim Üyesi
Tank Ali – Yazar – İngiltere
Mustafa Gazalci – CHP Denizli Milletvekili TBMM Eğitim Komisyonu Üyesi
Hugo Berntsen - Norveç Eğitim Sendikası (Utdanningsforbundet) – Norveç

Akşam

- 18.30 :Akşam Yemeği

PROGRAMME

3rd December, 2004

Başkent Öğretmenevi Konferans Salonu Beşevler/ANKARA

Morning

08.00 - 09.00 :Breakfast

09.30 - 10.00 :Presentation of the Education and Science Laborers Commission Report

10.00 - 11.20 :Proposals with Regards to the Commission Report

11.20 - 11.30 :Voting Process for the Report

11.30 - 11.45 :Bréak

11.45 - 13.00 :Independent Presentations

Nail Gürell – Milliyet (Turkish Daily Newspaper) - Turkey

Kamuran - Ertuğrul Gödelek – (Mersin University) - Turkey

Necati Akpınar – Education Laborers Association (EĞİT-DER) Member of Executive Committee

Mary Compton – National Union of Teachers (NUT) – United Kingdom

Giorgetti Gabriella - (Cgilscuola) – Spain

Ana Gaspar - (FENPROF) – Portugal

13.00 - 14.00 :Lunch

Afternoon

14.00 - 14.30 :Presentation of the Employment and Working Conditions in Education Commission Report

14.30 - 15.50 :Proposals with Regards to the Commission Report

15.50 - 16.00 :Voting Process for the Report

16.00 - 16.15 :Break

16.15 - 18.30 :Independent Presentations

Prof. Dr. Birgül Ayman Güler – Ankara University Faculty of Political Science

Tarik All – Writer – United Kingdom

Mustafa Gazalçı – Member of Turkish Grand National Assembly (TGNA)

Hugo Berntsen - (Utdanningsforbundet) – Norway

Evening

18.30 :Dinner

FOURTH DEMOCRATIC EDUCATION CONGRESS

PROGRAM

4 Aralık 2004

Başkent Öğretmenevi Konferans Salonu Beşevler/ANKARA

Sabah

- 08.00 - 09.00 :Kahvaltı
09.30 - 10.00 :Mesleki ve Teknik Eğitim Komisyonu Raporunun Sunulması
10.00 - 11.00 :Komisyon Raporuna İlişkin Önergelerin Görüşülmesi
11.00 - 11.10 :Raporun Oylanması
11.10 - 11.30 :Ara
11.30 - 12.30 :Bağımsız Bildiriler
Ömer Kayır - Araştırmacı
Achim Albrecht - Eğitim ve Bilim Çalışanları Sendikası (GEW) - Almanya
12.30 - 13.30 :Öğle Yemeği

Öğleden Sonra

- 13.30 - 14.15 :Eğitimde Değerler Komisyonu Raporunun Sunulması
14.15 - 15.50 :Komisyon Raporuna İlişkin Önergelerin Görüşülmesi
15.50 - 16.00 :Raporun Oylanması
16.00 - 16.15 :Ara
16.15 - 18.00 :Bağımsız Bildiriler
İHD Genel Merkezi
Gülsüm Cengiz - Türkiye Yazarlar Sendikası
Yrd. Doç. Dr. İkrâm Çınar - Öğretim Üyesi
Vecdi Sayar - Aydın Sanatçı Konseyi
Jesus de la Rosa - Eğitim Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (STES) İspanya
Mark Cebulski - Ulusal Eğitim Sendikası (NEA) - ABD
Filistin Genel Öğretmenler Sendikası (GUPT)
Brezilya Ulusal Eğitim Emekçileri Konfederasyonu (CNTE)

Akşam

- 18.30 :Akşam Yemeği

4 . DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAY

PROGRAMME

4th December, 2004

Başkent Öğretmenevi Konferans Salonu Beşevler/ANKARA

Morning

- 08.00 - 09.00 :Breakfast
09.30 - 10.00 :Presentation of the Vocational and Technical Education Commission Report
10.00 - 11.00 :Proposals with Regards to the Commission Report
11.00 - 11.10 :Voting Process for the Report
11.10 - 11.30 :Break
11.30 - 12.30 :Independent Presentations
Ömer Kayır – Researcher – Turkey
Achim Albrecht - (GEW) – Germany
12.30 - 13.30 :Lunch

Afternoon

- 13.30 - 14.15 :Presentation of the Values in Education Commission Report
14.15 - 15.50 :Proposals with Regards to the Commission Report
15.50 - 16.00 :Voting Process for the Report
16.00 - 16.15 :Break
16.15 - 18.00 :Independent Presentations
Human Rights Association – Turkey
Gülsüm Cengiz – Turkish Writers' Union
Yrd. Doç. Dr. İkrâm Çınar – Turkey
Vecdi Sayar – Council of Intellectuals and Artists – Turkey
Jesus de la Rosa - (STES) - Spain
Mark Cebulski – National Education Association (NEA) – USA
General Union of Palestinian Teachers - (GUPT)
Brazil National Education Laborers Confederation - (CNTE)

Evening

- 18.30 :Dinner

PROGRAM

5 Aralık 2004

MEB Şura Salonu Beşevler/ANKARA

Sabah

- 08.00 – 09.00 :Kahvaltı
09.30 – 11.00 :Raporlar Üzerine Genel Görüşme
11.00 – 11.15 :Raporun Tümünün Oylanması
11.15 – 11.30 :Ara
11.30 – 12.00 :Kurultay Sonuç Bildirisinin Okunması ve Oylanması
12.00 – 12.30 :Divan Başkanının Kapanış Konuşması
12.30 – 13.30 :Öğle Yemeği

PROGRAMME

5th December, 2004

Başkent Öğretmenevi Konferans Salonu Beşevler/ANKARA

Morning

- 08.00 – 09.00 :Breakfast
09.30 – 11.00 :General Debates on the Reports
11.00 – 11.15 :Voting Process for the Entire Report
11.15 – 11.30 :Break
11.30 – 12.00 :Voting Process for the Final Declaration of Democratic Education Congress
12.00 – 12.30 :Closure Speech by the President of Congress Board
12.30 – 13.30 :Lunch

1- Eğitim Hakkı

- a) Küresel Saldırıları Karşısında Eğitim Hakkı
- b) Eğitim Tür ve Düzeyleri Arasında Geçiş
- c) Eğitimde Sosyal Eşitsizlik (İhmale uğrayanlar, çalışan çocuklar, savaş ve göç nedeniyle eğitimsiz kalan çocuklar ...)
- d) Engellilerin Eğitimi.

2- Çok Dilli, Çok Kültürlü Toplumlarda Eğitim

- a) Çok Kültürlülüğün Eğitim Politikaları.
- b) Çok Kültürlü Toplumlarda Eğitim Modelleri.
- c) Eğitimde Anadil ve Dil Sorunu.
- d) Eğitimde Kültürel Kimlikler.

3- Eğitim ve Bilim Çalışanları

- a) Öğretmen Yetiştirme ve Öğretmenin Değişen Rolü.
- b) Öğretmenlerin Mesleki Gelişimi.
- c) Akademisyen Yetiştirme.
- d) Üniversite ve Akademisyenin Değişen Rolü.

4- Eğitimde İstihdam ve Çalışma Koşulları

- a) Eğitim Emekçilerinin Yaşam Koşulları.
- b) Eğitimde İstihdam Politikaları (Sözleşmeli Öğretmen ve Personel İstihdamı, Alt Sözleşme, Taşeronlaşma, Güvencesiz Çalışma, Sendikasılaştırma).
- c) Eğitimde Kadrolaşma ve Sürgün.
- d) Eğitim Emekçilerinin Örgütlenme Sorunu.

5- Mesleki ve Teknik Eğitim

- a) Mesleki Eğitimin Toplumsal Rolü
- b) Mesleki Eğitimin İçeriği
- c) Dış Kaynaklı Projeler ve Meslek Eğitimine Etkileri

6- Eğitimde Değerler

- a) Barış, Çevre, İnsan Hakları ve Eğitim.
- b) Bilimsel ve Demokratik Eğitim.
- c) Laiklik, Din ve Eğitim.
- d) Eğitim Öğretimde Etik, Bilim Etiği, Mesleki Etik.
- e) Eğitimin Değişen Anlam ve İşlevi.
- f) Medya ve Eğitim.
- g) Eğitim ve Sanat.
- h) Okulda Demokrasi.
- i) Toplumsal Cinsiyet.

TOPICS

1- Right to Education

- a) The Right to Education vs. Global Assaults
- b) Transition Between the Type of Education and the Level of Education
- c) Social Inequality (children subjected to negligence, working children, children deprived of education due to war and immigration...)
- d) Training of the Handicapped

2- Education in Multilingual and Multicultural Societies

- a) Education Policies in Multicultural Societies
- b) Education Models in Multicultural Societies
- c) Mother Tongue and Language Issues in Education
- d) Cultural Identities in Education

3- Education and Science Laborers

- a) Teacher Training and Changing Role of Teacher
- b) Professional Improvement of Teachers
- c) Training Academician
- d) Changing Role of University and Academician

4- Employment and Working Conditions in Education

- a) Life Conditions of Educational Laborers
- b) Employment Policies in Education Contractual Teacher and Personnel Employment, Sub-Contract, Subcontractor, Insecure Working, deunionisation)
- c) Exile and Political Employment in Education
- d) Organizing of Educational Laborers

5- Vocational and Technical Education

- a) Social Role of Vocational Education
- b) Content of Vocational Education
- c) Foreign Originated Projects and Effects on the Vocational Education

6- Values in Education

- a) Peace, Environment, Human Rights and Education
- b) Scientific and Democratic Education
- c) Secularism, Religion and Education
- d) Ethic, Science Ethic and Professional Ethic In Education Teaching
- e) Changing Meaning and Function of Education
- f) Media and Education
- g) Education and Art
- h) Democracy in School
- i) Social Gender in Education

DEMOKRATİK EĞİTİM KURULTAYI

Eğitim
Hakkında
Sahip
Çıkalım!

